

Kıbrıs'ta

Sosyalist GERÇEK

Siyasi Gazete

Kasım 2003, Yıl 7 Sayı:107 - Fiyatı: 600,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

KURTULMAYA KARAR VEREN HALKIN ÖNÜNDE HİÇBİR GÜÇ DURAMAZ

MEVSİMİ

GELDİ ARTIK

HALK KAZANACAK

Başyazı

BU REHİNELİK NEREYE KADAR?

Türkiye devletinin AB ile olan ilişki sürecine dönük, AB'nin açıkladığı son ilerleme raporunda Kıbrıs'ta bir çözümün "şart" olarak metne girdiğini gördük. Kısa bir süre önce de TC Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök'ün şu açıklaması basına yansıdı; "AB, Türkiye'ye tarih versin. Kıbrıs sorunu bir haftada çözülür".

Dikkat edilirse her iki yaklaşımda da Kıbrıslılar, özelde de Kıbrıslı Türkler devre dışı bırakılmıştır. Kıbrıslıların ne istediği, Kıbrıslı Türklerin ne istediği hiç dikkate alınmamaktadır. "Kıbrıs kozu" soruna taraf olanların elinde oyun-

cak oldu.

Bu gelişmelere ilaveten Denktaş'ın "buzdolabı" teorisini yine Kıbrıslıları ve Kıbrıslı Türkleri dikkate almadan masaya sürdü. "Anlaşma olsa bile Kıbrıs'ın kuzeyi, Türkiye ile birlikte AB'ye girsin".

Açıkça görülüyor ki, Kıbrıs üzerinde söz, yetki, karar hakkını kendilerinde görenler, kendi çıkarları doğrultusunda Kıbrıslıların iradesini ve istencini ayaklar altına almaya çalışmaktadırlar.

Oysa Kıbrıs Türk Halkı çoktan uyandı. "Bu Memleket bizim, Biz yöneteceğiz" dedi. "Kurtulmaya karar veren bir halkın önünde

hiç bir güç duramaz" dedi. "Mevsimi geldi artık. Halk kazanacak" dedi.

Bu kararlılığı mücadelesine taşıyan Kıbrıs Türkleri 14 aralık seçimlerinde "rehine olmaya hayır" diyecektir. Kendi kaderini özgürce belirlemek için sandığa gidecektir.

Kıbrıs Türk Halkı aslında bir biçimde mevcut konjektürden kurtuluşun "referandumunu" gerçekleştirecektir. Bu irade halkımızda mevcuttur. Hadi hep birlikte bu iradeyi sandıklara taşıyalım.

NELER OLUYOR NELER...

DENKTAŞ VE ÇEVRESİ HAPİ YUTACAK
Denktaş'a Türkiye'de bir yılın veya çıkan adası bulmalı. Lazım olabilir!
Sayfa 3'de

BDH GAZİVEREN'DE

■ BDH Koordinatörlerinden, milletvekili adayı Mehmet Süleymanoğlu, Kıbrıs Türkü'nün istenci ile kurulan BDH'nın yine halkın desteği ile yoluna devam ettiğini statükonun tüm çabalanna rağmen, BDH'nın 14 Aralık referandumundan zaferle çıkacağını, belirtti.
■ Arka sayfamızda

AKEL, YBH ve KSP'den Ortak Basın Açıklaması

■ Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs halkları kardeşler. Birlikte zafere ulaşacağız!
■ Sayfa 8'de

Kıbrıs Sosyalist Partisi genel sekreteri Kazım Öngen İstanbul'da düzenlenen basın toplantısında vurguladı:

"KIBRIS'TAKİ TÜM SORUNLARIN TEMELİNDE ÇÖZÜMSÜZLÜK YATMAKTADIR."

KIBRIS Sosyalist Partisi (KSP) Genel Sekreteri Kazım Öngen, EMEP'in davetlisi olarak bulunduğu İstanbul'da, Sosyal Araştırmalar Vakfı'nda (SAV) düzenlenen basın toplantısında KSP'nin Kıbrıs sorununa dönük görüşlerini anlattı. Anadolu Ajansı, Dicle Haber Ajansı, Cumhuriyet, Evrensel ve Atılım gazetelerinin katıldığı basın toplantısının açılış konuşmasını yapan EMEP Dışişler Sorumlusu Kamil Tekin Sürek, Kıbrıs söz konusu olunca Türkiye kamuoyunun daha çok egemen çevrelerin propagandaları ile yüzyüze kaldığını vurgulayarak, sosyalist bakış açısını Türkiye kamuoyuna ulaştırma amacı ile KSP Genel Sekreteri Kazım Öngen'i İstanbul'a davet ettiklerini anlattı.

Kamil Sürek son günlerde yoğun bir şekilde tartışılan Avrupa'nın Türkiye hakkındaki ilerleme raporunun Türkiye'nin AB'ye girişinin Kıbrıs'ta bir anlaşma ile ne kadar ilintili olduğunu anlattıktan sonra sözü KSP Genel Sekreterine bırakmıştı.

KSP Genel Sekreteri Kazım Öngen Kıbrıs'ın, 1974'den beri TC'nin her yönden etkisi ve kontrolü altında olduğunu belirterek Kıbrıs Türk halkının bağımsız ve egemen olmadığını vurguladı. Denktaş ve TC egemenlerinin, gerçek hedefini, Kıbrıs'ın kuzeyini TC'ye ilhak etme niyetinde olduklarını vurgulayarak,

tıpkı 1974'de olduğu gibi uygun konjonktürü yakalamayı kolladıklarını anlattı. Kıbrıs'ta yaşanan son gelişmeleri anlatan Öngen konuşmasını şu sözlerle tamamladı: "Kıbrıs Türk halkı son dönemde kendi taleplerini öne çıkararak ayağa kalkmıştır. Kıbrıs Türk halkı egemen olmak istiyor, insan hakları istiyor, barış ve çözüm istiyor ve AB istiyor. Bu taleplerle geçtiğimiz dönemde halk bu uğurda büyük eylemler ortaya koydu. Annan Planı'nın ortaya çıkması buna ivme kattı. Kıbrıs'ta iki cephe oluştu: 1- çözüm istemeyenler, statükocular 2- çözüm isteyenler, barış yanlıları. Bunlar da üçe ayrılır. CTP Birleşik Güçler, BDH ve ÇABP. Genel görüntü bu."

Öngen, konuşmasından sonra basın mensuplarından gelen soruları yanıtladı. Cumhuriyet muhabirinin "Eroğlu biz kazanırsak KKTC devam eder, kaybederek biter diyor" siz ne dersiniz?" sorusuna şu yanıtı verdi:

"Eroğlu ve Denktaş 30 yılda Kıbrıs'ı bir hanedanlık gibi yönettiler ve yönetmektedirler. Tabii ki bunun sona ermesini istemiyorlar". Ülkede işsizliğin had safhaya çıktığını, torpil ve iltimasın, adam kayırmacının hüküm sürdüğü bir sistem yaratıldığını belirterek "Kıbrıs Türk halkı şu anda zaten bitmiştir çözüm olmazsa iyice dağılacaktır. Çözüm olması durumunda kendi geleceğini eline alma şansı ortaya çıkacaktır. Denktaş Kıbrıs Türk halkından umudunu

kesmiştir. Umudunu TC egemenlerine bağlamıştır." dedi.

Kamil Sürek: Bir de AKP hükümetinin tavrı var bu konu ile ilgili ne dersiniz.

KÖ: AKP net bir tavır sergilememektedir. bu konuda AB ağırlığı da önemli.

"Kıbrıs'taki sorunların temelinde çözümlülük yatmaktadır"

Daha sonra katılımcılardan soruları sorulan sorular ve yanıtlar şöyledir:

Soru: Vatandaşlık konusunda ne düşünüyorsunuz? Partinizin bu konuda girişimleri var mı?

KÖ: Ben burada BDH'yı temsil etmiyorum. BDH'yı oluşturan partilerden birinin genel sekreteriyim. Kendi partim adına buradayım. Vatandaşlık konusunun iki yönü var. Bir cenevre konvensiyonu, iki seçime beş kala başlatılan, seçim kaybetme konusuyla yapılan vatandaşlıklar... ki bunlar hala daha seçim yasalarına rağmen devam ediyor.

Soru: muhalefetin seçimleri kaybetmesi durumunda süreç nasıl ilerleyecek?

KÖ: Süreç tabii ki devam edecek. Muhalefet mücadelesine devam edecek.

Soru: Derin devletin çözüm yanlısı olmadığını söylediniz. Muhalefet seçimi kazanırsa müdahale ederler mi?

KÖ: Tabii, etmeye çalışacaklar. Her yönden baskı ve müdahale edilecektir.

Bunun için halkımızın uyanık olmasını vurgulamaktayız.

Soru: Denktaş TC'deki çözümle ilgili yazı yazan, statükoyu savunmayan kesime saldırıyor. Sivil yöneticilerle de pek uyumuyor. Bu konudaki görüşünüz ne?

KÖ: Doğrudur. Denktaş TC'deki karanlık güçlerle beraberdir. Kurnaz bir adamdır. TC'deki AKP-asker çelişkisini kullanmaya çalışıyor.

Soru: İlerleme raporu konusundaki görüşleriniz nelerdir?

KÖ: AB diplomatik bir dille Kıbrıs'ın TC önünde bir engel olduğunu ortaya koymuştur. Çözüm sağlanmazsa 2004 Mayıs'ından sonra Kıbrıslı Türkleri büyük tehlikeler beklemektedir. Annan planı olmayacak, Kıbrıs Türk halkı işte o zaman azınlık durumuna düşecek.

TC 74'de kendisine 60'da verilen hükümlülükleri çiğnemiştir. Bu sorumluluklarını "hak" düzeyine çıkararak menfaatlerini korumaya çalışıyor. Bu kabul edilemezdir.

Soru: İktidara gelmeniz durumunda sorunların çözümü konusunda programınızda neler var?

KÖ: Kıbrıs'taki sorunların temelinde çözümlülük yatmaktadır.

Soru: BDH'nın Annan Planı'nda rahatsız olduğu konular var mı?

KÖ: BDH Annan Planı'nı bir zemin olarak kabul ediyor.

ÇAĞ-SEN'den Kınama:

Devlet Çalışanları Sendikası ÇAĞ-SEN, son günlerde barış yanlısı gazeteci-yazarlara yönelik açılan davaları protesto etmek amacıyla bir basın bildirisi yayınlarak egemenleri kınamıştır.

"Yıllardır Kıbrıs Türk halkını temsil ettikleri iddiasıyla kendilerine ayrıcalıklı bir hayat kuranlar, bu ayrıcalıklı hayattan vazgeçmemek için ülkemize çözümün ve barışın gelmesini engellemektedirler. Kıbrıs Türk halkının kendi geleceği ile ilgili kararlarda söz sahibi olma kararlılığından korkanlar kurtuluşu halkın referandum hakkını elinden almakta bulmuşlardır. Şimdi ise yaklaşan seçimler karşısında çareyi gazeteci ve yazarların sesini kısmakta bulmaktadırlar"

denen basın bildirisinde devamla "21.yy'da iktidarlarının her durumda devamını sağlamak için, ülkelerinde terör havası estiren, barış yanlısı gazeteci yazar ve sendikacılarını dava eden, hapse atan zihniyetlere hiçbir şekilde yer yoktur.

Böylesi girişimler onları bekleyen kaçınılmaz sonu hızlandırmaktan başka işe yaramazdır.

Bir toplumun sivil toplum örgütlerine gazeteci-yazar ve aydınlarına yapılan saldırılar, o toplumun geleceğine yapılmış demektir ve halkımız bunun bilincindedir.

Bu bağlamda Sendikamız ÇAĞ-SEN; gazeteci ve yazarlara açılan davaları düşünce özgürlüğüne yönelik, çağdışı saldırılar olarak nitelemekte ve şiddetle kınamaktadır" açıklamasına yer verilmiştir.

Uslerde Eylem

Ağrotur İngiliz üslrine yapılan dev "Pluto" anteninin devreye sokulması nedeniyle, Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk örgütler 9 Kasım tarihinde bir protesto eylemi düzenlediler.

Ortadoğu ülkelerini ve bunun ötesindeki toprakları da etkileyecek olan bu antenin dev bir casus tertibatı ve sifre kırıcısı olduğu söylenmektedir. Bölgedeki halkı da rahatsız eden bu dev anten yaydığı elektromanyetik radyasyonla çeşitli kanser türlerine yol açmaktadır.

Bu nedenle 9 Kasım Pazar günü bir araya gelen Kıbrıs Sosyalist Partisi, Baraka Kültür Merkezi, YBH Gençlik ve Güneyden de Yeşiller Partisi, İşçi Demokrasisi ilk olarak otobüslerle

Ağrotur'daki meydana gittikten sonra, pankartları, bayrakları ile üslere doğru uzun bir yürüyüş yaparak antenlerin önüne geldi.

Yaklaşık 70 kişiden oluşan kortej sloganları ve şarkıları ile Rum basınının yoğun ilgisini topladı.

Daha sonra da şarkıları ve sloganları ile eylemleri sonlandıran grup, tüm emperyalistlere bu eylemlerin son bulmayacağını ve adadan defolana kadar eylemlerini sürdüreceklerini söylediler. Yapılan bu eylem, emperyalist sömürü altında ezilen adamızın bağımsızlığı, özgürlüğü ve mutluluğu için emperyalizmin adadan sökülüp atılması gerektiğinin açık bir kanıtı olarak tarih sayfalarındaki yerini almıştır.

Güney'de Festival

Her yıl geleneksel olarak Kasımın ilk haftası düzenlenen "Rainbow" Festivali bu yılda büyük bir coşkuyla tamamlandı.

Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk demeklerin organizatörlüğünü yaptığı festival 2 Kasım Pazar günü saat 10:00 ile 16:00 arasında gerçekleşti.

İrkçiliğe karşı ve göçmenleri koruma düşüncesi ile gerçekleştirilen festivale, Kuzeyden EKİM Kültür Merkezi ve Baraka Kültür Merkezi katıldı.

Halkın yoğun ilgisi ile gerçekleştirilen festival, değişik kültürlerdeki dansçıların dansları ve şarkıları ile renklendi.

Değişik mutfakların yemeklerinin de sunulduğu festival ortak şarkılar ve danslarla devam etti.

Çok coşkulu bir gün geçirdiklerini belirten katılımcılar her yıl bu organizasyonu yapmanın mutluluğunu yaşadıklarını anlattılar.

Kıbrıs'ta Egemenlerden Barış ve Demokrasi Hareketi (BDH)'ya Komplo

KSG-Bilindiği gibi BDH Genel Başkanı Akıncı'nın İspanya gezisi sonrası ve son şölenle birlikte BDH'ya yoğun bir ilgi oldu. BDH yükselişe geçti. BDH'nın söylemlerinin de adresi netleşti.

Bunu gören rejim ve bir avuç ülkücü çete harekete geçti.

Bu gün ilk olarak Avrasya TV ekibi (faşist Mustafa Özbek'in kurduğu) BDH merkezine gelerek kimsenin olmadığı saatte avluya girdi. Bina eskiden TKP (Toplumcu Kurtuluş Partisi) ilçe binasıydı. Binanın bodrumunda TKP' nin eşyaları vardı. Bodrum kapısı kırılarak içeri girildi.

İçerde "Türk bayrağı yerlerde atılı" diyerek çekim yapıldı. Sonra bütün gün kendi TV'lerinde bunun büyük propagandası yapıldı. TC deki yetkililere varıncaya kadar bu konuda BDH'ya organize saldırı yapıldı.

BDH bu TV bozuntularından, izinsiz girip kapıyı kırdıkları için davacı oldu.

Bu akşam aynı TV'de bu konuyla ilgili program yapıldı. Programa BDH adına gazeteci Hasan Kahvecioğlu katıldı. Programın ortalarında bir grup ülkücü faşist televizyonu "basıp" programı kesti. Daha sonra konuşmacılar ayrıldı. Bu faşist TV, arkasından milliyetçi marşlar yayınlamaya başladı.

Görünen odur ki Rejim BDH'yı provakasyonlarla "başka" yöntemlere çekmek istiyor.

NELER OLUYOR NELER...

IRAK'A ASKER YOKI

Bu ayın 7'sinde, Perşembe günü, TC Dış İşleri Bakanı Amerikan Powel'e telefon edip Irak'a asker göndermeyeceklerini bildirmiş!

Kuzey Irak'taki askerler Irak'a gönderilmiş askerden sayılmazmış. İncirlik üssündeki Amerikan ve İngiliz askerleri, uçakları, silahları da Amerikan ve İngiliz uşaklığından sayılmaz herhalde.

Dolayısıyla...

DENKTAŞ VE ÇEVRESİ HAPI YUTACAK

Amerika'yla İngiltere AB-Türkiye ve Yunanistan ilişkilerinde Kıbrıs'ı çiban başı yapmaya çalışacak. Anti-Amerikan ve anti-İngiliz Denktaş'ın Amerikancılığı ve İngilizciliği de ortaya çıkacak.

Amerika ve İngiltere'nin çözüm de çözüm derken, çözümü imkansız kılmaya çalıştıkları ortaya çıkacak.

TC AB ve Yunanistan'la anlaşacak. Belki'de İngiliz, eğer anlaşmayı veto etmezse, ve Kıbrıs'ın AB'ye katılımını Hollandalılara veto ettirmezse, Amerikalılara kazık atacak. Kıbrıs'taki üsleri AB çevik güçlerine devredecek? NATO'nun başı dertte!

Denktaş'a Türkiye'de bir yılın veya çıyan adası bulmalı. Lazım olabilir!

BUSH SEÇİMLERİ KAYBEDECEK

Amerika Irak'tan çekilecek- Irak'ta Saddam tekrar başa gelecek.... Amerika saldırı politikasının yürümeyeceğini anladığı için böyle olacak. İngiltere AB (Fransa ve Almanya) ve Rusya ile ele ele verip Amerikayı geriletecekler. BP ve SHELL Amerikan tekellerini sollayıp dünyanın en büyük petrol tekelleri olacak. Avrupalılar da BP ve SHELL'e ortak olacak.

KANDIRDIM.....

Hemen de inandınız yahu...

Böylesi birşeyler mümkün tabii. Tam tersi de...

Bush seçimlere az kala Kuzey Kore'ye, İsrail İran'a birer atom bombası atacak. Amerika'daki (ve Kuzey Kıbrıs'taki) Amerikan Başkanı'nın "çocukları" darbe yapacaklar. Yunanistan'lada savaş. Veya İran'a, Suriye'ye, Irak'a girecekler. Amerakayla kol kola...

Bu da mümkün mü? Mümkün.

TEK YOL

Bir ara Tek Yol Devrim denirdi. Unutuldu.

Tek yol kendini bilmek. Kendini örgütlemek. Her ihtimale karşı da hazırlıklı olmak. Tüm bunları demokratik bir çerçevede, halkla birlikte yapmak.

Gerisi burjuvalara ve emperyalistlere kalmış bir şey. Onuda onlar bilir.

Biz, sınıf mücadelemizi yürütürken, onları barışçıl, demokratik bir çerçevede tutmak için elimizden geleni yapacağız. Ama onların en aşırı barbarlıklara muktedir olduklarında unutmamakta yarar vardır.

Amerikalılar aşırı saldırganlığın işe yaramayacağını anlamaya başladılar. Başkanları Bush, 19 Kasım'da İngiltereye gidecekti. Bu ziyaret sırasında ona çok iyi bir hoşgeldin hazırlıyor İngiliz-Britanya halkı. İngiltere'ye gitmekten vaz geçerse, hatta İngiliz başbakanı ona İngiltere'ye gelmemesini tavsiye ederse şaşırmayın.

MAHKEME

Can sıkı bu iş.

İngiliz'in sömürge kanunlarını kullan

(hem de İngilizce karşı ol?), gazetecileri mahkemeye çek.

Sonrada salıver gitsin.

S. İsmail'le, H. Keskin'i, ve de Denktaş'ı deli etmenin bir yolu da bu olsa gerek.

Birde tut sen Bakanlar Kurulu'nda resmi gazetede basılmamasına karar verilen vatandaşlar listesini BDH'nın ve dolayısıyla tüm muhalefetin eline ver.

Hay elin kırılardı!

Bu ne biçim savcı. Bu ne biçim mahkeme.

Denktaş Rumlar bizi düzecek dedi.

Belli. Birileri birilerini düzüyor ama, kim kimi?Anla anlayabilersen!

Son tahlilde düzülen vatandaş tabii. Ne yapalım. Kader!

SEÇİMLER

Bizde seçimleri kazanınız olur biter!

De...

Şu Başbakanlık Kriz Masası da çok iyi çalışıyor valla.

BDH ve ÇABP baraja takılır kalırsa... CTP, artı BDH, artı ÇABP vekillerinin sayısı 26'yı bulmazsa...

Hayret ki hayret, ama ya becirirlerse...

Seçilen vekillerin sayısı 26'yı bulsa da vekillerden birkaçı mızıkçılık yaparsa...

Seçilen vekillerimizin sayısı 26 değil de, olması gerektiği gibi 46 olsa. Hükümet de kurulsun. Ama TC anlaşmaya veto koysa....

Veya birileri mahkemeye gidip 1960 anlaşmalarının çiğnendiğini ileri sürüp, Kıbrıs'ın AB üyeliğini durdursa....Veya bu işe Hollanda veto çekse....Veya İngiliz bu ya. İnsancılığı tutup, bu anlaşma insan haklarına yeterli saygı göstermiyor, veto edeceğim dese...Bir de Kıbrıs Cumhuriyeti var. Onlar da öyle olmaz böyle dese...

SAHTRAÇ OYNAMAYLIM

Boş verin siz santraç oynamayı. Şöye olursa böyle olur, böyle olursa şöyle olur. Burjuvaziye ve emperyalizmi iyi bilirsek olacakları da biliriz. Tek tek adımları pek bilemeyiz ama, bu işlerin nereye gitmek zorunda olduğunu gayet iyi biliriz.

Sınıf mücadelesi diye bir teori var ya. Onu iyi biliriz de!

Seçimleri kazanalım. Tüm dikkatleri önümüzdeki bu görevi hakkıyla yerine getirmeye yoğunlaştıralım. Ondan sonra bakanız santraç tahtasının haline! Haydi hep birlikte seçimlerde zafere.

Yaşasın Demokrasi!

Yaşasın Barış!

Yaşasın BDH!

ŞU ANDA KULLANILMAYANLAR KULLANILACAK MI?

IHD ve AVRASYA, yani şu tüm dünya Türk İşçilerini örgütleyen Türk Metal Çevresi ve Ülkücü çevre şu anda pek iyi kullanılmıyor.

Malum olduğu üzere, Çiller hanım hadi yürüyün dediğinde 5,000 ülkücü Türkiye'den gemilere binip gelebiliyor. Şu anda bununla lafı pek edilmiyor -gerçi seçimler sırasında Kıbrıs'a gelmeye hevesli ülkücüler var ve lafını ediyorlar ama, ciddi bir şey şu anda yok.

Biz seçimleri kazanırsak ne olacak? Bizce bunlar genede pek devreye sokulmayacak. Neden dersiniz, demokrasilerde çare tükenmez de ondan.

Bunları kullanarak iş yapmak Kıbrıs'ta biraz zor. Denktaş ve çevresi için bir gereklilik olabilir ama, TC siyaseti

için o kadar da gerekli değil. Zararlı bile. Halbuki demokrasilerde çare tükenmez.

Türkiye'den getirilen ve de Türkiye'ye götürülüp eğitilen kocaman bir polis gücü oluşturuldu -son olarak referandum çabasıyla bağıntılı kullanıldı da. Bunlar kenarda tutuluyor. Ve de polis demokrasilerde sivil güçlerden birini oluşturur. Her demokrasiye lazım. Kullanılmaları da gayet demokratik. Değil mi ama??

En iyisi hem tek tek seçim sandıklarında, hem de seçim menkezinde örgütlü olmaktır.

Vatandaş seçime ve seçim sandıklarına ve de sonuçlara sahip çıkmalıdır.

ÜLKÜCÜ GENÇLERE ÜZÜLÜYORUZ

Ülkücüler çok Türksever olduklarından kalker Kıbrıs'a gelir de, İncirlik'e neden gitmezler? İncirlik'e giden solculara da Polis kıyafeti giymiş ülkücüler saldırırlar?

Herhalde bazı ülkücüler Orta-Asya'dan gelmiş Türk ama, çoğunluğu Amerika'dan gelmiş Türk!

Ha bir de Almanya'dan gelme Türk ülkücüler var. Alman Nazilerinin SS'lerinin Kurt simgesini bize Orta-Asya Türklerinin simgesi diye yutturacağını sanan tipler. Her kurt işareti yapan ülkücü ben Alman uşağıymı işaretini yaptığını bilir mi acaba? Sanmam. Onlar büyüklelerinin yalanlarını soruşturamazlar. Düşünme yasağı var ya!

Ülkücü gençler kullanılacak mı? Dahada önemlisi, bu gençler kullanılmalarına izin verecek mi? Nereden gelme Türk olduklarına bağlı galiba!

MAL MÜLK SORUNU

Kimin sorunu bu sorun?

Çalıp çırpıp, satıp veya üstüne oturup köşeyi dönenlerin sorunu. Böyle işleri beceren bir avuç ailenin sorunu. Başka kimsenin sorunu değil.

Türkiye'de Uzan'lar 40 milyon dolar vurdular. Kim ödüyor bunu. Türkiye halkı-TC.

Bizim çarpıcılar da Kuzey Kıbrıs'ta oluşacak devletin onların çalıp çırpmalarını garantilemesini istiyor. Boşa çaba.

Gidin yabancılara ödettirin sizin çalıp çırpmaları. Hiç itirazımız yok. Becerin. Bu halk ve de oluşacak devleti ödemez sizin hırsızlık paralarını. Kafanıza koyun bunu.

Zaten bunu bildikleri için bir sürü yalan dolan atıyorlar ortaya ya.

Kıbrıslı Türklerin mal-mülk sorunu olmayacak. O açık. Türkiye'den göçmen gelenler bile en nihayet bir gecede gerisin geri edilemeyecek vatandaşlar haline gelecekler. O da açık.

Mal mülk sorunu kaptı kaçtıların sorunu. Başka kimsenin sorunu yok bu alanda. Kuzeyde devlet kurulduğunda mülküz vatandaşlara da mülk dağıtılacaktır.

Bu konuda KSP adına söz verebiliriz. Eminiz tüm çözüm ve barış taraftarları adına da söz verebiliriz.

Kuzeyde kurulacak devletin, vakıfların tüm malları, toprakları bu devletin tüm vatandaşlarının malı olacak. Gerektiği gibi de dağıtılacak!

İtirazı olan var mı?

Kaptıkaçtıclardan başka?

Mal mülk derdi kaptıkaçtıclıların derdi. Haklılar da. Büyük dert onlar için!

Haydi hep birlikte seçimlerde, referandumda zafere.

Tüm vatandaşlar el ele. BDH da iktidara!

Londra A. ÖNAL Mektubu

Yalanlar, Kahrolası Yalanlar ve Statistikler

Türkiye Kıbrıs gazetelerinde seçim anketleri yayınlandı. Türkiye'deki bir anket şirketinin hazırladığı söylenen anket sonuçlarının sadece siyasi partilerin oy oranı ile Denktaş ve şürekasına olan destekleri yazıldı.

Anketler yapılırken belli amaçlar doğrultusunda yapılırlar. Kamuoyunu etkilemek için yapılan anketlerde anketi yaptıranlar kendilerini güçlü göstermek için bir dizi metodlar kullanırlar. Örneğin, son 6 ayda dünya tekeli Microsoft, Windows işletim sisteminin güvenilir olduğunu göstermek için bir dizi araştırma şirketi kiraladı ve bu araştırma şirketlerinin hepsi de Microsoft'un Windows'una övgüler yağdırdı. Oysa gerçek hayatta durum böyle olmadığı ve Windows'un internet ve server piyasasındaki payının sınırlı kaldığını hatta bazı sektörlerde azaldığı kayıtlarla ortaya çıktı. Windows konusunda Microsoft için araştırma yapan kurumlar daha sonra "yeni" araştırma yayınlayarak daha önce yazdıkları raporların tersini yazmak zorunda kaldılar.

Anket konularında bilgisi olmayanlar anket verilerini mercer altına almadan etrafa yayarlar. Oysa anketlerde sorulan sorular kadar, soruların kimler tarafından sorulduğu da önemlidir. Kıbrıs'ta 45 bin Türk askerinin olduğu bir ortamda, ekmeğin silah olarak kullanıldığı bir ortamda, sadece kendilerinin değil aynı zamanda yakın aile çevresinin de cezalandırıldığı ortamda anketlere cevap verenlerin birçoğunun, soruyu soranların ses tonuna bağlı olarak cevaplar verdiklerini dahi daha önce gözlemledik. Uzun yıllar baskı altında olan kitlelerin, ileride kendilerine karşı misilleme kullanılsın diye verilen cevaplarla rejime şirin göründüklerini de herkes bu ortamda yaşadığı için biliyor.

Statistik hazırlanırken önyargılı davranmak, deyim yerinde ise "bir çuval inciri" berbat etmektir. Toplumsal konulardaki istatistikler konusunda bir dizi uzmanlık alanları yaratan Batılı emperyalist burjuvalar araştırmaları kendi amaçları için yaptıkları halde gerek ekonomik gerekse sosyal konulardaki zaafalarını saklayamaz durumda kalıyorlar.

Araştırmalarda bağımsız ve objektif davranmayanlar, daha sonra tüm prestijlerinin yok olduğunu gördüler ve görecekler. Gerek akademisyenlerin, gerekse anket şirketlerinin tarafı davranmaları ve onların araştırmalarına arka çıkanların gayri ciddi olduklarını gösterir. Etkilemek istedikleri kamuoyu önünde güvenilmez kişiler ve işletmeler olarak yerlerini alırlar.

Vakıf arazileri konusunda açıklamalarda bulunan rejim ve Türkiye'de yayınlanan seçim anketleri statükocuların acizliklerini örtmeye yetmeyecektir.

Statükocular ve yandaşları şu meşhur atasözünü bir kez daha hatırlasınlar:

"There are lies, damn lies and statistics"

(Yalanlar, karhrolası yalanlar ve istatistikler vardır).

İngiltere Gündemi

Arif Bektaş

Yasadışı grevler ve yeni parti arayışları

İngiltere'de, son yıllarda yaşanmayan gelişmeler söz konusu. 20 yıldan fazladır, işçilerin grev hakkının elinden alınmış olması ve yasal olarak grev hakkı tanınmaması, bu güne kadar hayat buldu denebilir. Ama artık böyle gitmeyeceğini posta ve itfaiye işçileri gösterdiler.

Yasadışı greve gitmek, işten atılmayı göze almaktır. İşçiler bunu yaptılar ve alanlara çıktılar. İki hafta boyunca posta servisini durduran postacılar, sonunda bazı hakları da elde ederek yasadışı başlayan grevi sona erdirdiler. Üstelik, hiç bir işçinin işten atılmaması koşulunu da işverene kabul ettirdiler.

İtfaiye işçileri ise hala eylemlerine devam ediyorlar. Acil çağrılarının dışında hiç bir çağrıya gitmeyen itfaiyeciler, geçtiğimiz yıl yapılan etkili grevlerin sonunda yaptıkları anlaşmayla 7 Ekim'de yüzde 7 oranında zam alacaklardı. Fakat, Yerel Yönetimler, bu zammı çeşitli gerekçelerle iki ayrı dönemde vermeyi kendince kararlaştırmış. Grev oylamasına bile gerek duymayan işçiler doğrudan eyleme başladılar.

Bu yasadışı eylemler ne anlama geliyor? Birincisi, işçiler artık her şeyi göze alacak kadar kinli duruma gelmiştir. İkincisi, başta İşçi Partisi olmak üzere, hüküm sürenlerin hiç bir şekilde kendilerine katkı sunmalarının olanaklı olmadığı ve ancak işçinin kendi gücünün sonuç getirebileceği bilince çıkarılmış durumda. Üçüncüsü de, kendisinin politik bir güç olduğunu görmeye başlamasıdır. Yasalara göre, yasadışı greve çıkan işçinin işten atılması patronun bileceği bir şey olmasına rağmen, kimse hiç bir işçiyi işten atamıyor. Çünkü işçiler, ortak tavır belirlemenin bilincinde ve son zamanlarda bunu hayata geçiriyorlar. Postadaki grev de böyle başlamıştı zaten. Bir postacının işten atılması sonunda 35 bin postacı greve çıktı.

İngiltere'de sadece postacılar ve itfaiyeciler greve çıkmıyor. Son altı ay içinde en az 100'den fazla grev gerçekleşti. Bir çoğu ulaşım alanında olurken, hala demiryollarında, havaalanlarında ve eğitim alanında grevler söz konusu. Her alanda grevler, direnişler ve iş durdurular sürüyor.

İşçiler mücadeleyi böyle yükseltirken, aktif politika da da yerini almanın adımlarını atmaya başladı. Geçtiğimiz hafta 1200 kişinin katılımı ile yapılan toplantıda yeni bir birliğin adımları atıldı. Liderliğini milletvekili George Galloway'ın yaptığı hareket seçimlere hazırlanırken, bir çok sendikanın doğrudan destek vermesi ve hatta içinde yer alması, işçilerin aktif politika yapmaya her geçen gün daha da yaklaştığını gösteriyor. Kendisi de eski bir maden işçisi olan Galloway, oluşturulan birliği şöyle tarif ediyor: "Medeniyetlerin çarpışması" sloganına karşı solun farklı katmanlarını, sendikacıları, savaş karşıtı aktivistleri, Britanya müslümanlarını ve diğer dini toplulukları ortak bir hareket biraraya getirdi. Bir araya gelen halklar, küreselleşmeye, büyüyen ve önü alınamayan tekellerin gücüne, bir zamanlar kendisine ait olan temel kamu ve diğer hizmetlerin özelleştirilmesine karşı duruyor. Birliğimiz; halkların din, ırk ve yaşamlarını karşı karşıya getirerek halkları bölen düşüncelere karşı ortak bir birliktir. Birliğimiz; Bush ve Blair ekseninde planlanan emperyalist savaş ve işgallere, "sağlam" bir ekonominin sürekliliğinin tek koşulunun birilerinin bir başla kişiyi sömürmesi gerektiği düşüncesine ve çevrenin tahrip edilmesine karşı bir birliktir."

İngiltere'de işçiler daha da sertleşiyor. Yasaları da delmeye başladığına göre, gelecek günler umut vericidir. Bu durumu sermaye kesimleri de, "Gelecek günler tehlikeli görünüyor" şeklinde yorumluyor. Doğru da yorumluyor. Kendisinin durumu tabii ki tehlikededir. Toplantıya katılarak bir konuşma yapan grevci bir posta işçisinin dediği gibi; "Bizi, uslanmış, her söyleneni yapan, yasalarınız karşısında çaresizleşen ve boyun eğen köleler olarak görmeyin. Biz sizin rakipleriniziz. Sizi alaşağı etmek için mücadele ediyoruz."

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

Posta çalışanları herkesi şaşırttı

İngiltere Posta çalışanları iki hafta süren grevleri ile herkesi şaşırttı. Sendikalara dahi haber vermeyen posta çalışanları iki hafta süren grevlerini geçen Salı günü geçici olarak sona erdirdi. Londra'da posta çalışanları arasında başlayan grevler daha sonra İngiltere'nin başka şehirlerinde de desteklendi.

Londrada 280,000 kişi çalıştıran Royal Mail işçilerinin üçte ikisi greve gitti. Grev boyunca posta kutuları kapatıldı ve çalışanlar halktan bu dönemde posta atılmalarını istedi. İngiltere postasının beşte biri Londra'dan geçiyor. Londra posta işçilerinin grevi, greve gitmeyen bölgelerde dahi sıkıntılar yarattı ve posta dağıtımında ciddi gecikmeler yaşandı.

Grevin gerekçeleri bir değildi. Greve giden posta çalışanlarını yıldırmak için İngiliz medyası çalışma koşullarından memnun olunmadığı noktasını vurguladı. Tuvalet ve temizlik odalarında ölü olarak bulunan farelerin greve yol açtığını haber ederek grevin yeersiz olduğunu savundu. Ne var ki tek neden bu değildi. Bu rezilliğin yanısıra bir önceki grevlerin organizasyonu ve koordinasyonunda rol alan sendikacı çalışanların birer birer işten çıkartılmalarını engellemek için greve gidildi. Yönetimin sinsi oyunlarına baş çeviren sendika liderleri işçilerin kendi aralarında toplanarak harekete geçmelerini beklemiyordu.

Buna ek olarak 2003 yılının ilk aylarında ülke çapında yapılan yasal grevlerin netice getirmediği sendikaların geri adım atmış olması işçiler arasında yüksek oranda hoşnutsuzluğa yol açmıştı.

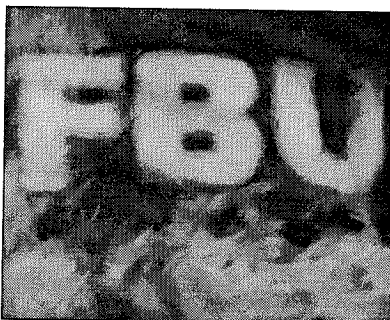
İşçilerin kararlılığı karşısında sendika liderleri işverenle görüşmelere başladı. Ancak henüz bir neticeye varılamadı.

3 Kasım Pazartesi günü işe başlayan işçiler hala maaş ve çalışma ortamındaki sağlık konularında anlaşmaya varılamamış olmasından memnun olmadıklarını belirtmekte... Önemli oranda gelişme kaydedilmediği takdirde ülke çapında süresiz grev gitmeyi göze alan işçiler, yıl sonu döneminde grev yapacağını belirterek tüm halktan destek ve anlayış talep etmektedirler.

İtfaiyeciler de Şikayetçi

İngiltere'nin, başta Londra olmak üzere, birçok şehrinde posta çalışanlarının grevi son bulurken İtfaiye çalışanları grev kararı alıp anında uygulamaya koydu.

Yarım gün süren uyarı grevinin ardından İngiltere'nin en büyük itfaiye çalışanları sendikası FBU, çalışanlara

söz verilen %7 maaş artışı sözü tutulmadığı takdirde 11 Kasım Pazartesi günü ülke çapında süresiz greve gideceklerini belirtti.

Son genel grev neticesinde varılan anlaşmada, Kasımın ilk haftasında işçilere %7 oranında artış sözü verildi. Ancak işverenin bu artışın yarısını vermeyi ve geriye kalanının da Şubat 2004'de verileceğini açıklaması itfaiyecileri greve gitmeye zorladı.

2003 yılında ardarda yapılan grevler neticesinde işverenlerin, ilk etapta %7, ardından %3 ve daha sonra tekrardan %7'lik artış vermeyi önermesi ve sendikaların bu öneriyi kabul etmesi neticesinde grevler sona ermişti. Bunun bir koşulu da itfaiye hizmetlerinin 'reform' edilmesi, yani işçilerin bir kısmının işten çıkartılması idi.

Bu öneriyi kabul edip işçilere yuturan sendika liderliğinin işverenin oyununa mı geldi yoksa oyuna gelmiş gibi davranıyor olması, çalışanların kafasını da soru işaretleri yarattı. İşveren 2003 yılının son artışının sadece yarısını verdi. 11 Kasım günü tam artış gelmediği takdirde İngiltere, itfaiye hizmetlerinden mahrum kalacak.

Sendika adına konuşan Tristan Ashby bu artışın bu şekilde verileceğinin aslında sendika tarafından bilindiğini ancak üyeleri ile aralarında iletişim sorunu olduğunu ve bu yüzden üyelerin greve gittiğini söyledi. İşçiler ise bunu bilmediklerini, bilmiş olsalardı ilk grevden vazgeçmeyeceklerini belirttiler.

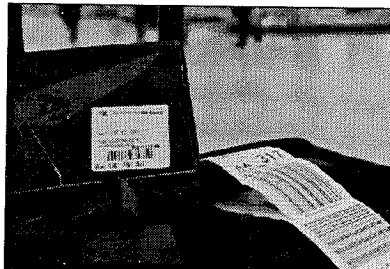
Heathrow'da Grev

İngilterenin en büyük hava limanı Heathrow'da bagaj yükleme personeli düşük maaş, uzun ve ağır çalışma koşullarından ötürü greve gitmeye karar verdi.

Heathrow'da 20 kadar değişik havayolları şirketinin bagajlarından sorumlu Swissport şirketi çalışanlarının 48 saatlik grevinin tüm hava limanını felç eteceğine kesin gözüyle bakılıyor.

Taşıt ve Genel İşçiler Sendikası'nın (TGWU) şirket yönetimi tarafından önerilen maaş artışını onaylamadığını belirtmesinin ardından çalışanlar grev kararı aldı. Şirket yönetimi %2.5'lik artış önerisinde bulundu ve ek koşul olarak da hizmetlerin 'reformundan' söz etti.

TGWU sendikası adına konuşan görevli, bu önerinin işçilerle alay etmek-

ten başka bir anlama gelmediğini ve işçilerin ciddiye alınmaması amacıyla işleri kızıştırmaktan başka bir işe yaramadığını belirtti.

Emeklilik Skandalı!

Galler'de bulunan ASW Demir Çelik Şirketi'nin iflas etmesi üzerine emeklilik fonlarını kaybeden işçiler İngiltere Hükümetini gereken önlemleri almakla suçladılar.

Amicus ve Demir Çelik Sanayii Konfederasyonu (ISTC), İngiltere Hükümetinin emeklilik fonları konusunda Avrupa Birliği direktiflerini uygulamadığını açıkladılar. ASW şirketinin iflasa gitmesi ile birlikte işlerini kaybeden işçiler, sendika aracılığı ile hükümetten gerekeni yapmasını talep ettiler.

40 yıl çalışmışlığı bulunan birçok işçinin maaşlarından kesilen emeklilik primleri şirketin iflası ile birlikte kaybolma tehlikesi ile karşı karşıya kaldı.

Hükümetin yaptığı açıklamada bazı işçilerin almaları gereken emeklilik maaşlarının yarısını alacakları ve geriye kalanların da sadece %10'unu alabilecekleri belirtildi. İngiltere Hükümetini mahkemeye verecek olan iki sendika, hükümeti AB direktiflerini uygulama-

makla suçladılar ve emeklilik haklarını sonuna kadar talep edeceklerini açıkladılar.

AB direktiflerine göre özel şirketlerin sunduğu emeklilik maaşları hükümet tarafından garantiye alınmak zorundadır. Özellikle devlet yönetimi altında özel şirketlere sözleşme ile sunulan işlerin garantisinin hükümet tarafından sunulması şart koşuluyor.

Bir yıla kadar sürmesi beklenen dava konusunda hükümet sözcüleri tek kelime bile söylemiyor. Bu konuda davacı olan sendikalar, İngiliz yüksek mahkemesinde netice alınmadığı takdirde Avrupa Yüksek mahkemesine gideceklerini açıkladılar.

200,000 Metal İşçisi Roma Sokaklarında

İtalya Metal İşçileri Federasyonu tarafından yeni toplu sözleşme talebi ile greve giden Fiat işçileri Kasım ayının başında Roma'da 200,000 kişinin katıldığı bir eylem düzenledi.

Sağcı sendikaların Fiat şirketi ile anlaşarak yüzde 4.5 ücret artışı imzalaması Fiat işçilerini grev yapmaya zorladı. Fiat araba üretim kompleksindeki işçilerin yüzde 17'sini temsil eden sağcı sendikaların bu davranışına karşı İtalya Metal İşçileri Federasyonu işçileri toptekün greve giderek Fiat şirketinden yüzde 8.5 ücret artışı talebinde bulundu. Euro'nun devreye girmesi ile gelirlerinde kayıba uğrayan işçiler kayıplarını ancak yüzde 8.5 artışla kapatabileceklerini açıkladılar. Bu artışla reel gelirlerinin ancak yüzde 1.5 olarak artabileceğini dile getiren işçi temsilcileri eylem kararlılıklarını kimsenin hafife almaması konusunda uyardı. Ücret artışlarını almadıkları takdirde bir günlük uyarı grevlerine devam edeceklerini açıklayan bir işçi temsilcisi "hiçkimse bugünkü miting ile her şeyin sona erdiğini sanmasın. 8 saatlik grevlerimiz devam edecek" dedi.

ABD'de Çocuk Sömürüsü

BM Uluslararası İşçi Örgütü (ILO) İnsan Haklarının kutsallığından dem vuran ABD emperyalizmini çocuk sömürüsü konusunda kabul edilen ilkeleri çiğnemekle suçladı. Merkezi Cenevre'de olan ILO, çeşitli ülkelerin imzaladıkları iş anlaşmalarını denetlerken ABD'de 18 yaşından küçük çocukların tehlikeli ortamlarda çalıştırıldığını tespit etti.

ABD'de Tarım sektöründe çocukların çalıştırıldığını tespit eden ILO, bu sek-

tördeki çocukların ciddi iş kazaları yaşadıklarını açıkladı. Ancak Bush yönetiminin ILO'nun bu denetlemesini ve bulgularını dikkate almayacağı bildiriliyor. ABD Çalışma Bakanlığı'nın, 2003-2008 Yılı Stratejik Plan'ında çocuk emeği konusu "değerlendireceği ve gözden geçireceği" şeklinde geçirilerek ILO'nun anlaşmalara uyma uyarısını dikkate almadığı gözlemleniyor.

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

Arjantin İşçilerinin Zaferi

Bir buçuk yıldır işten atılan Brukman işçileri terkedilmiş fabrikayı işgal ederek çalıştırmaya başladılar. Büyük çoğunluğu kadın işçilerden oluşan bu hareket sayesinde işçiler kooperatif kurdular ve üretim yapmaya başladılar. Arjantin rej-

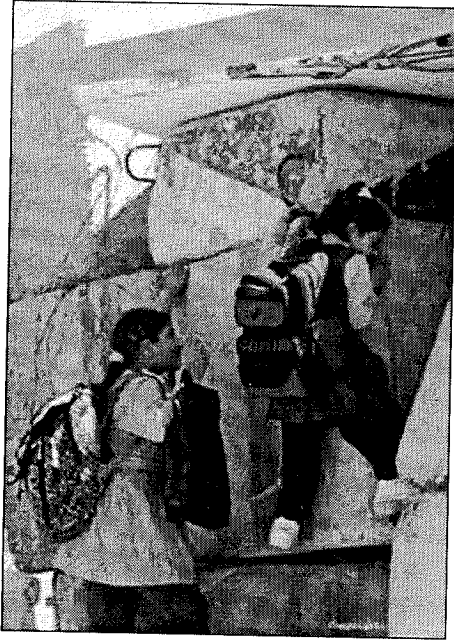
mi işçilerin bu eylemini bastırmak için saldırılar düzenlese de başarılı olamadı. Brukman işçilerinin bu eylemi gerek Arjantin'de gerek dünyanın birçok yerinde yıkıma uğrayan ve işsiz kalan işçilerin bir sembolü oldu.

Fabrikayı işgal eylemi başlar başlamaz işçiler, fabrika önünde nöbet tutarak fabrikanın tekrar kapatılmasına ve sahibine geri verilmesine karşı durdular. Arjantin hükümeti, son saldırısında yine işçilerin direnişi ile karşılaşınca işyerini işçilere terk etmek zorunda kaldı.

Uzun mücadele sonunda Brukman artık işçilerin bir kuruluşu olarak faaliyet gösterecek...

Utanc Duvarı'na Karşı Eylemler

9 Kasım, Filistin'de İsrail tarafından inşa edilen Utanc Duvarı'na karşı eylem günü ilan edildi. Duvar nedeniyle etkilenen köylü ve kasaba halkı Haziran ayında aldığı karar doğrultusunda gerek Filistin Batı Şeria ve Gazze'de, gerekse

dünyanın birçok kentinde eylemler düzenledi.

Filistin'deki çeşitli eylemlerde halk, ırkçı İsrail hükümetinin duvar ile sadece İsrail ve Filistin'i bölmediğini aynı zamanda köyleri ve kasabaları da böldüğünü açıkladılar.

Avustralya'nın Brisbane, Canberra, Melbourne ve Sydney kentlerinde

"Filistin'in Dostları" grubu çeşitli eylemler yaptı. Göstericiler İsrail'in inşa ettiği "Utanc Duvarı"nda Filistinlilerin yaşadığı insanlık dışı uygulamaları sergiledi ve duvarın kaldırılmasını talep ettiler.

Belçika'da eylem düzenleyen Acti Platform Palestina (APP), 9 Kasım'da başlayan ve 29 Kasım'da son bulacak eylemlerde bildiriler dağıtarak ve posterler sergileyerek kamuoyunu bilgilendirmeye başladı. APP'nin verdiği habere göre, 29 Kasım'da Utanc Duvarı'nın örnekleri ile Brüksel sokakları kapatılacağını ve Filistinlilerin her gün yaşamak zorunda kaldıkları sorunları kamuoyunun dikkatine getireceklerini açıkladılar.

Kanada'nın Toronto, Vancouver, Ottawa ve Montreal kentlerinde yapılan eylemlerde eylemciler Utanc Duvarı'nın yıkılmasını talep ettiler ve duvarın yıkılması için imza kampanyası başlattılar.

İngiltere'nin çeşitli kentlerinde de eylemler düzenlendi. Filistin Dayanışma Kampanyası tarafından düzenlenen eylemlerde duvarla ilgili sembolik eylemler düzenlenirken aynı zamanda yürüyüşler de yapıldı.

9 Kasım gecesi de Londra Üniversitesi Oryantal ve Afrika Fakültesi'nde panel düzenlenerek İsrail hükümetinin Utanc Duvarı ile kanunsuz yerleşimleri nasıl yasallaştırmaya çalıştığı açık bir şekilde sergilendi.

Fransa, Almanya, Hollanda, Avrupa, ABD ve dünyanın birçok kentlerinde düzenlenen eylemlerde "Duvarı Durdurun" eylemleri ile Filistin halkına dayanışma mesajları gönderildi.

Berlin'de Emperyalist Uygulamalara Hayır!

Alman hükümetinin sosyal haklara karşı giriştiği saldırıyı protesto etmek amacıyla Berlin'de 100 bin kişi sokaklara döküldü. İlerici sendika yöneticilerinin, işyeri temsilcilerinin ve demokratik kitle örgütleriyle, binlerce Berlinli'nin desteklediği eyleme, sendika patronları ilgi göstermedi.

Federal Alman hükümetin başta sağlık giderleri olmak üzere, pek çok hakların kısıtlanmasına ya da ortadan kaldırılmasına yönelik, Federal Parlamento'dan geçirdiği yasaya karşı, işçi ve emekçiler ilk tepkilerini Berlin yürüyüşüyle ortaya koydular. Bazı etnik azınlıkların oluşturduğu federasyon ve örgütlerin de katıldığı mitingte yapılan konuşmalarda, hükümetin saldırılarının, Alman işçi sınıfının bir dönem kazanılmış haklarının tasfiyesiyle birlikte, işçilerin örgütlülüğüne ve işçi sınıfının toplumsal ağırlığına da yönelik bir girişim olduğunu belirttiler.

Sendika patronlarının yürüyüşü görmezden gelme tutumlarının, tasfiye sürecinin 'suç ortakları' olduğunu göstermesi bakımından önemli olduğunu belirten sosyalist çevreler,

gelişmelerin yalnızca Sosyal Demokrat Parti'nin (SDP) nin bölünmesiyle sınırlı kalmayacağına, daha büyük bölün-

menin esas olarak sendikalar içinde gerçekleşeceğine dikkat çekiyorlar.

Geçtiğimiz hafta 100 bin kişiyle başlayan Berlin gösterisinin, yalnızca Almanya'da değil, Avrupa'da işçi hareketinde de bir kırılma ve dönüm noktası olacağı Avrupa'nın birçok kentlerindeki işçi eylemleri ile görülebilir.

8 Milyon Şampanya Şişesi

Şampanya üretimi ile meşhur Fransa'da Bricout-Delbeck şirketi iflas ederken işçilerin bütün hakları da yok

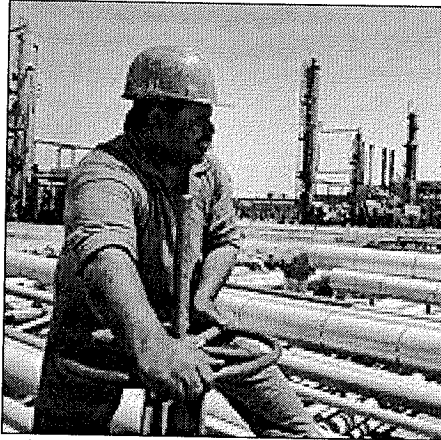
oldu. Satışa çıkan batık şirket, işçilerin haklarının korunmasının söz konusu olmadığını ve şirketi diğer 2 Şampanya firmasına satma niyeti olduğunu açıklayınca işçiler tüm şampanyalara el koyarak eylem yapmaya karar verdiler.

Şirketteki haklarının gasp edilmesine duyarsız kalmayacağını açıklayan işçiler, haklarının çiğnenmesi halinde 300 milyon Euro değerindeki 8 milyon şampanya şişesini Fransa sokaklarına boşaltacaklarını açıkladılar.

"Haklarımızın sürekli olarak gasp edilmesinden usandık" diyen işçi liderleri böyle bir eylem ile Fransız işçilerinin de desteğini alacaklarından emin olduklarını belirttiler.

Irak'ta Sendikal Hareket

Irak'ı işgal eden ABD ve İngiliz emperyalistleri, Irak'a demokrasiyi getirdikleri iddialarını her gün yayıyorlar.

Oysa, ABD ve İngiliz emperyalistlerinin Irak'ta işçi hareketine hiç tahammülleri olmadığı yaptıkları ile kanıtlanıyor.

Irak'ta savaşın getirdiği yıkım nedeni ile işsizlik yüzde 70 oranında bulunuyor. Ayda ortalama 60 dolara çalışan Iraklı işçiler, ücret artışı için eylemler yapmaya başlayınca karşılarında ABD ve İngiliz askerlerini buluyorlar. Ve bu ortalama ücret Saddam zamanındaki ücretin aynısı.

Saddam zamanında petrol satışı ile bazı sübvansiyeye olduğu dikkate alındığında, savaşın sona işçilerin reel ücretlerinde düşüş olduğu net bir şekilde görülebilir.

ABD emperyalistleri, Saddam rejimi tarafından 1987 yılında geçirilen sendikalaşma yasalarını devreye koydular. Ve özelleştirmede ilk sırada olan

petrol işletmelerinde sendikalaşmayı Saddam zamanında olduğu gibi devreye koydular. İşçilerin petrol şirketlerinde sendikalaşmaları YASAK!

ABD emperyalistlerinin Irak'taki valisi Bremer'in, fabrikalarda eylem yapanların savaş esiri muamelesi göreceğini açıklaması onların demokrasiden ne anladığını açıkça gösteriyor.

Ancak işçiler ABD emperyalistlerinin bu uygulamalarına karşı örgütlenmeye devam ediyor. Sendika oluşturan işçiler, Bağdat'ın 48 km doğusundaki bir fabrikada eyleme giriştiler. Fabrika sahibi işçileri işten atmaya kalkıştı. Günde 1.5 dolara 14 saatlik vardiya ile çalışan işçiler eylemlerinde kararlıydı. Örgütlü bir şekilde ücret artışı talep eden ve artış verilmediği takdirde greve gideceklerini açıklayan işçilere işten atılacakları uyarısı yapılıncaya işçiler kendiliğinden evlerinden silahlarını alarak fabrika önünde grev gözcülüğü yapmaya başladılar. Bu durum karşısında fabrikaya dışarıdan başka işçi getiremeyen fabrika sahibi işçilerin ücret artışı ve toplu sözleşme talebini kabul etmek zorunda kaldı.

Katliamları Yapanlara Kurtuluş Yok

1995 Haziran ayında 7,500 esiri öldürdüklerini bu güne kadar reddeden Bosnalı Sırp faşistlerin, gizli tutulan bir belgenin basına sızdırılması ile vahşetin sorumlularının kendileri olduğu ortaya çıktı.

Yerel bir televizyon şirketinin belgeyi açıklamasından sonra katliamı reddetmeyen Banya Luka hükümeti, savaş kahramanı olarak bilinen General Ratko Mladic'i tutuklama konusunda BM Savaş suçluları mahkemesinden daha fazla baskı göreceği bildiriliyor.

Bosna savaşı sırasında 200 bin kişi hayatını yitirmiş, yüzbinlerce kişi de yaralanmıştı. Yayınlanan gizli raporda emirleri verenlerin kod isimleri ve esirlerin nerelere götürüldükleri bulunmaktadı. Bu yerlerde daha sonra toplu mezarlar bulunmuş ve bu bölgelerde sorumlu olanların da kimler olduğu Lahey Mahkemesi tarafından bilinmektedir. Televizyon belgeseline göre 30'dan fazla sivil, asker ve polis katliamı doğruladıkları haberi vardır.

Bosna'daki bu gelişmeler, Kıbrıs'ta savaş sırasında sivil ve esirlere katliam yapanların BM Lahey Savaş mahkemesinden kaçamayacaklarını göstermektedir.

AKINCI AKDENİZ KÖYÜNDE;

"BDH koltuk sevdalısı değildir"

BDH Genel Başkanı Akıncı, 6 Kasım'da Akdeniz köyünde yaptığı açıklamalarda, Denktaş saltanatının artık yıkılması gerektiğini, BDH'nin bu mücadelede halkla birlikte omuz omuza mücadelesini sürdürdüğünü, gençlerin önünün açılmasının, demokratik, çağdaş bir sisteme geçmenin çözüm ve barışta olduğunu belirtti. Statükocuların seçimlere müdahalelerine karşı kayıtsız kalmadıklarını söyleyen Akıncı, dağıtılan vatandaşlıklara karşı demokratik mücadelelerinin süreceğini kaydetti. BDH'nin koltuk sevdalısı olmadığını, bunu da milletvekili adaylarının belirlenmesinde gösterdiklerini açıklayan Akıncı, mevsimi gelen şeylerin önüne geçilemeyeceğini ve halkın zaferi kazanacağını belirtti.

AKINCI; STATÜKO, TÜKÜRDÜĞÜNÜ YALAYACAĞAK

BDH'nin Haspolat köyüne yaptığı ziyarette konuşan Akıncı, statükonun Türkiye kökenli vatandaşlara uyguladığı kandırma politikasının da artık iflas ettiğini, statükocuların tükürdüklerini yalayacaklarını belirtti. Annan Planı sayesinde Türkiye kökenli vatandaşların da yasal statü kazanacaklarını söyleyen Akıncı, istatistiksel bilgilerle tezini destekledi.

BDH MAĞUSA GENÇLİK BİRİMİNDEN ŞÖLEN

BDH Mağusa Gençlik Birimi, geçtiğimiz Perşembe, Anıt Gazinosu'nda bir şölen düzenledi. Gece, slayt gösterisi ve müzik grubunun sahne almasıyla başladı. BDH Lefkoşa İlçe Başkanı Barış Burcu'nun kısa konuşmasının ardından söz alan Mustafa Akıncı, imzalanan gümrük birliği anlaşması konusunda BDH'nin bu anlaşmanın imzalanmayacağını söylediğini ve bu söylemin bir kez daha kanıtlandığını, son dönemde gazete-

cilere açılan davalara da değindi ve gazetecilerin şahsında halkın susturulmak istendiğini ama mücadelenin eskisinden de kuvvetli bir şekilde devam edeceğini söyledi. Dağıdık bayrağın ışıktandırılmasına da değinen Akıncı, dağıtılan vatandaşlıkların değil, açığa çıkarılmasının gerektiğini söyledi ve halkına yararlı olmayan bir yönetimin bayrak ışıktandırarak yurtsever imajı çizmeye çalıştığını kaydetti.

BDH Mağusa Gençlik Birimi adına sahneye çıkan Ediz Kanatlı ise konuşmasında; yurtsever

dan birisi ve tam bir manipülasyon olduğunu belirtti. Akıncı, BDH Lefkoşa Gençlik Birimi'nin düzenlediği Barış Ateşi eyleminde yaptığı konuşmada, bu türde düzmece anketlerin BDH'nin statükoya verdiği rahatsızlıktan ve barış düşmanlarının korkularından kaynaklandığını, ancak bu mücadeleyi halkın kazanacağını söyledi.

BDH, MİLLETVEKİLİ ADAYLARINI YSK'YA SUNDU

6 Kasım günü, BDH milletvekilleri toplu halde Yüksek Seçim

gençler olarak bu mücadeleyi zafere taşıyana kadar çalışacaklarını, zincirlerden başka kaybedecek bir şeylerinin olmadığını, her zaman daha fazla cesaret diyerek bayrağı yükselteceklerini belirtti. Ediz Kanatlı'nın konuşmasının ardından gece Mağusa milletvekili adaylarının sahneden katılımcıları selamlaması, parodiler ve müzik dinletisi ile sona erdi.

BDH'DAN DÜZMECE ANKETE TEPKİ; MANİPÜLASYON!!! Akıncı; "Bu mücadeleyi halk kazanacak"

BDH Genel Başkanı Mustafa Akıncı, bazı yerel gazetelerde yayınlanan seçimlere dair anketlerin statükocuların kafa karıştırmak için düzenlediği yeni oyunlar-

Kurulu'na giderek resmi başvurularını yaptılar. Başvuru dilekçesi ile ilgili evraklar, YSK Genel Sekreteri Ruhsan Borak'a teslim edildi. Başvurunun ardından basına kısa bir demec veren Akıncı, BDH'nin birinci parti olmayı hak ettiğini, mücadeleyi zaferle sonuçlandırmak için de BDH'nin var gücüyle çalışacağını kaydetti.

BDH, ALSANCAK'TA ŞÖLEN DÜZENLEDİ Akıncı; "BDH İnönü Meydanı'nda doğdu"

BDH, Alsancak'ta düzenlediği şölenle, Girne milletvekili adaylarını bir kez daha kamuoyuna tanıttı. Gece, slayt gösterisi ile başladı. Ardından gecenin sunucusu Derman Atik, okuduğu şiirler ile geceyi hareketlendirirken, milletvekili adaylarını da sahneye davet etti. Ardından söz alan Mustafa Akıncı, BDH'nin İnönü Meydanı'nda doğduğunu, halkın istencine uygun olarak kurulduğunu belirtti. Gazetecilere açılan davalara da değinen Akıncı, irademizin susturulmak istendiğini, ancak statükocuların başarılı olamayacaklarını kaydetti. Çözumsuzluk siyasetinin Türkiye'nin de zararına olduğuna dikkat çeken Akıncı, böyle giderse, Denktaş'ın artık hesap dahi veremeyeceğini söyledi. Gece, atılan sloganlar, söylenen şarkılar ve sohbetlerle sona erdi.

Egemen Sınıfların Kalıcı Hastalığı:

Çıkarlar + Yalan Propaganda= İktidarın Devamı

Evren Maner

23 Nisan'ın ardından iki konu belirgin bir şekilde gündeme gelerek gelişti ve hayat buldu. Bunlardan biri Kıbrıs sorunu diye bilinen Akdeniz ve Ortadoğu'da paylaşım savaşının iki toplum arasında var olan bir sorun olmadığıdır.

Diğeri ise, şimdiye kadar egemen rejimler tarafından her iki tarafa da yaygın ve sürekli bir şekilde her temelde örgütlenmiş gerici propagandanın bugüne kadar olan varlığı.

Bu bir biri ile çelişen ve çakışan iki noktayı temel aldığımızda şu sonuca varmamız kaçınılmaz olur.

Halkların bir birini tanıması şimdiye kadar süren propaganda sürecini aksatmıştır, kırmıştır. Ama yine de egemen sınıf koşulları kendi lehine kullanarak bazen kısıp bazen de yüksek sesle bile olsa ağır adımlarla yürümeye devam etmektedir.

Bu ise şimdiye kadar gelinen süreçte her iki tarafın iktidar sahipleri, içine girdikleri yeni şekillenme paranoyasında halklara karşı mecburen daha da acımasız olmaktan başka çare bulamadı, bu onlar için mecburiydi.

Sınır boylarına konulan katı kurallara ve her iki tarafın da kendini egemen güç olarak göstermesi girişimlerine böyle bakılmalı. (Halk Dilinde: Sidik Yarışı)

Burada iktidarlara, halka kendi gücünü ve egemenliğini ispatlama yarışı içerisinde.

Bunun adı halkın muhalefetine rağmen siyasettir.

Kuzeyde baskı rejimi ve zorla yürütülen bu gerici propaganda, güneyde daha da farklılaşarak, özellikle medya yoluyla ve dini, millî kimlikle birleşerek hayat bulmaya çalışmaktadır.

Halkların ortak mücadelesinde bu iki faktör korkunç bir karşıt etken oynar.

Mevcut gerici ve analitik mantıktan, sorgulamadan uzak ezberci eğitim sistemi de bunun en temel unsurlarından biridir.

Konuya karşıtların savaşımı olarak bakacak olursak, ezberci eğitim sistemi de bir anlamda sistemin çürümüş yüzünün ve de gericiliğinin tarihin karanlığına gömüleceğinin bir ispatıdır.

Sonuçta yeni bir tarih bilinci yaratmak için mevcut koşullar oluşur.

Ama temelde gericidir ve de devrimci, yenilikçi hiçbir unsur barındırmaz.

Devam edecek olursak, koşullar her ne kadar barıştan yana olsa bile, sonuç iki tarafın egemen sınıflarının son bir hamleyle galip gelmesinden yanadır.

Çoğunluk, çalışanlar, halk değil iktidara yine sahip olamayacaktır.

Sonuçta zararlı çıkan Kıbrıs'ta hayatı yaratan ve sömürüyü her geçen gün ensesinde hissederek, ekmeğini taştan çıkaran işçiler olacaktır.

Olası bir barışın ardından her iki tarafın da gerici güçleri ortak bir paydada buluşarak birleşecek ve halk yine iktidara olmadan yeni bir propaganda sürecinin altına sokulma ihtimali

hiç de uzaklarda aranmamalı.

Mevcut yeni düzenin varlığını halka kabullendirmek, egemen sınıfların yeni çalışma sahası olmakla birlikte, kandırılan ve de masal dinlemeye alışan bizler, bu sürece de kuşkuyla bakmaya devam edeceğiz. Savaşınlar sonuçta dost çıkarken, kaybeden biz olacağız.

AB Emperyalistleri de burada katalizör görevinde üstlerine düşen görevi başarıyla yerine getirme gayretine düşmekten başka bir çözüm de bulamaz elbette.

Olaya bir iş adamının gözünden bakıldığında, olası bir barış sonrası her iki tarafın sermayesinin birleşmemesi mantık dışı olup, tabii ki aynı zamanda bunun içerisinde de istisnalar doğabilecektir.

Kıbrıs'ın güneyinin 1974'den beri herhangi bir ekonomik krizle karşılaşmaması dünyada eş benzeri olmayan bir durumdur. Bunun arkasındaki nedenlerden çok bu güne kadar kime yaradığını ve bu süreç içerisinde kimin borusunun öttüğünü de ayrı bir makale konusu olarak ele alabiliriz. Ama şu kesin olarak bilinmelidir ki, güneyde yer etmiş uluslararası kapitalist birlik, kuzeyin topraklarına göz koymaktan kendini alı koyamamıştır. Bu kuzeyin ağaları için de geçerlidir. Göçmenlerin evlerine dönmeleri konusu bu kapitalist güçler için de her geçen gün daha da fazla kullanılmaktadır. Kayıp kişiler konusu, bunlara dahildir. Kıbrıs halkının yüreğiyle oynamakta ve yine kandırılmaktadır. Bütün bunlar Bağımsız bir Kıbrıs'ın yaratılması yolunda bir engeldir. Dünyada gerçek barış asla başta oturan artı değer hastası patronlardan gelmemiştir.

Birleşen sermaye ve ortak hareket edebilen egemen sınıfların karşısında sağlam bir duruş ancak ve ancak din, dil ve milliyet tanımayan işçi sınıfı bilimiyle birlikte dünya işçi sınıfıyla ortak, enternasyonal mücadeleden, örgütlenmeden geçmektedir.

Eğer bu konuda hem fikirsek, çalışanın, emekçinin, din, dil, renk, ırk, milliyet gözetmeden kan emen egemenler karşısında duran gerici zihniyete karşı ortak bir vatan, anti- emperyalist bir Kıbrıs için ve sendikal haklar için mücadele bayrağını çekmeliyiz.

Dış güçlerin oyuncağı küçük bir azınlığın elinde olan iktidar ve onların dünyadaki 100'den az şirkette örgütlenen patronlarına, ustalarına karşı verilecek bir mücadele, bütün dünya halklarına karşı bir sorumluluktur, insani bir görevidir.

Şimdiye kadar bizi dolandıranlara karşı sessiz kalmak, bütün bunların yeniden olmasını, sömürünün devam etmesini onaylamaktır.

Kurtarılmayı değil, kendimizi kurtarmayı öğrenmemiz gerek.

Bu da örgütlü güç ister. Sosyalist partinin liderliğini ister.

Parka

Ziya Çelik

Okumak iyidir...
İnsanın kafasını açar.
Yaşamak da iyidir...
İnsanın tecrübelerini artırır, en iyi öğretmendir.
Ancak okunanlarla yaşam beraber götürüldüğünde sonuç alınabilir.
Kalıplaşmış, aynı tarz, aynı taktikle olaylara bakıldığında, yorumlamada ve bu yorum dahilindeki hareketlerde hatalara düşülür.
Yani, her somut olay, somut koşul, özneliliği dikkate alınarak tahsil edilmelidir.
Marks;
"Bizim bilimimiz bir dogma değil, eylem kılavuzudur" derken, işte bu noktaya işaret ediyordu.
Çin'deki devrimi aynen Kıbrıs'ta yapmaya kalkın bakalım, nelerle karşılaşacaksınız.
Kıbrıs sorununun burjuva-emperyalist bir temelde çözümüne ilişkin, bu sürece destek veren Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP)'nin tavrının doğruluğu veya yanlışlığına ilişkin birçok görüş var.
Dedik ya, okumak ve de yaşamak iyidir.
At gözlüğü ve lafazanlık ise kötüdür.

KSP Kıbrıs sorununa nasıl bakar?

1. Kıbrıs sorunu, bir milletler sorunudur.
  2. Milli sorunun yaratıcısı olan emperyalistler, kendi yarattıkları bu sorunu çözemezler.
  3. Kıbrıs sorununun çözümü ancak emperyalist zincirin kırılması, yani Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti'nin kurulması ile gerçekleşir.
- Buraya kadar tamam mı?
Tamamsa devam edelim.

Peki KSP neden burjuva-emperyalist çözüm sürecine destek veriyor?

Anlaşılması çok zor, değil mi sayın devrimci lafazanlar?
Aslında hiç de zor değil...

İlk insan, yıldırım ağaca düştüğünde çıkan alevler karşısında hayretlere düştü. Mağarasından çıktı ve alevlere doğru yürüdü.
Ateşin ne olduğunu bilmeyen adamımız, aynı zamanda meraklıydı da...
Ne de olsa yaşıyordu...
Ve, alevlere dokunuverdi...

Canı yandı...
Korktu...
Ve egemenliğine alamadığı ateşe tanrı diye tapmaya başladı.
Ama öğrenmişti ki, ateş yakıcıydı. Bir daha o ateşe pervasızca dokunmadı.
Yaşamış ve öğrenmişti.
Hatta ilerleyen zamanlarda, ateşi kontrol altına aldı, ısındı, avını pişirdi...
Artık o ateş, adamımız için bir tanrı değildi.
Şimdi sanırsız daha açıklayıcı olmuştur. Siyaset ne için, kim için yapılır?

Siyaset, parti binasında toplanan insanlara ajitasyon çekmek için mi yapılır?

Yoksa geniş halk kitleleri için mi? Parti binasında uzun uzun lafazanlıklar yapıp, haftada bir bildiri yayınlamakla mı devrimcilik görevi yerine getirilir? Yoksa, halkın arasına karışarak, kitlelerle buluşarak mı?

Kıbrıs sorununun yaratıcıları olan emperyalistlerin sorunu çözemeyecekleri-

ni, hedefin emperyalizm olması gerektiğini halka, yukarıda verdiğimiz "ateş-adam" öyküsündeki mantıkla hareket ederek yayıyoruz.

KSP'nin hangi söyleminde Annan Planı'nın iyilikleri, muhteşemliği, Avrupa Birliği'nin şahaneliğini, demokratlığını vs'leri bulabilirsiniz?
Bulamazsınız...
Tarih bilimini iyi kavramak gereklidir. Tarih, düz bir çizgi halinde ilerlemez. Gerilemeler olur, sıçramalar gerçekleşir.
Zafer ve yenilgilerle doludur tarihimiz.

Aynı zamanda savaşlarla da doludur tarihimiz.

1960 Kıbrıs Cumhuriyeti nasıl çözüm olmadıysa, 1974 sonrası nasıl çözüm getiremediyse, bu sürecin sonucunda oluşabilecek bir reformasyon da gerçek bir çözüm olmayacaktır.

Ancak, anlamadıklarında kedi köpek gibi birbirine giren, hem de halkları birbirine kırdırarak savaşan emperyalistlerin anlaşması tercihimizdir.

Savaşacaklarına anlaşsınlar. Ada, işçi sınıfının ortak mücadelesi birleşsin, ivme kazansın.

Mücadele, manevra alanımız genişlesin, gelişsin.

Kıbrıs Türklerinin göç etme suretiyle yokoluşunun önüne geçilsin.

Sonradan icabına bakarsın.

Halk, örgütlü, birlikte mücadelenin gücünü, önemini yaşayarak görsün.

Emperyalizmin pislik yüzünü gördüğünde de, tüm yapılara emperyalizme karşı birleşme çağrısını yapacaktır.

Bu çağrıya uyanlarla birlikte çalışacaktır. (Şimdiye kadar Kıbrıs'tan, Türkiye'den, İngiltere'den,

Yunanistan'dan ses soluk çıkmasa da) Uymayanlar ise, zaten halk tarafından

teşhir ve tecrid edilecektir.

Okumak iyidir...
İnsanın kafasını açar.
Yaşamak da iyidir...
İnsanın tecrübelerini artırır, en iyi öğretmendir.
Bunu kavramalı, kavratmalı...
Kavrayanlar safımıza,
Kavramak istemeyenler, çöp sepetine...
Herşey, bağımsız, birleşik, sosyalist bir Kıbrıs için!!!
Herşey, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti için!!!

Konuk Yazar

"Evrensel'den Seyit Aldoğan

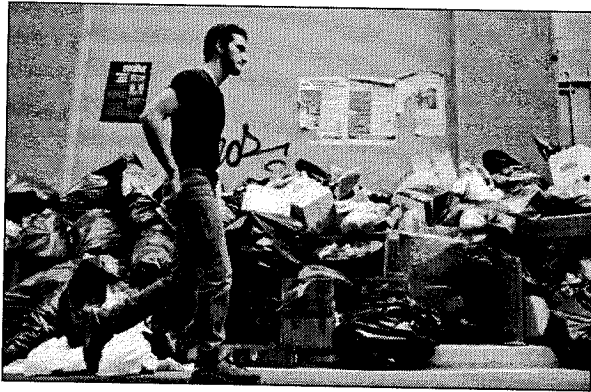
Yunanistan Belediye İşçileri Federasyonu, 18 Ekim'de süresiz grev ilan etti. Hemen ardından, tüm kent ve kasabalarda gösteriler başladı. 65 bin işçinin 55 bininin katıldığı grevde; ücretlerin artırılması, özellikle temizlik alanında çalışan belediye işçilerinin beş yıl erken emekli olmalarının sağlanması ve belediyeye ait kurumların özelleştirilmesinden vazgeçilmesi gibi talepler öne çıkıyordu.

Ancak işçiler için hayati önem taşıyan grev, bir hafta önce sona erdi. Hükümet, grevin ilk günlerinde oldukça sıkışmış, ülke genelinde duran belediye hizmetleri işçilerinin neler yapabileceklerini göstermişti. Durumdan tedirgin olan Kostas Simitis hükümeti ve büyük belediyelerin yöneticileri açıkça işçileri tehdit ediyor, "Kimsenin halkın sağlığıyla oynamaya hakkı yoktur" gibi açıklamalar yapıyorlardı. İşçileri Bakan, savcılar "göreve çağırarak", işçiler üzerindeki baskının yoğunlaşacağını haber verdi. Grevin altıncı gününde, özellikle Selanik ve Atina'da çevik kuvvet polisleri, temizlik araçlarının bulunduğu garajlara saldırdı, işçileri acımasızca dövdü ve araçları garajdan çıkardı. Çöplerin döküldüğü merkezi çöplüklerde de benzer manzaralar yaşanıyor. Aynı gün, nöbetçi mahkemeler "halkın sağlığını tehdit ettiği" gerekçesiyle grevi yasadışı ilan etti.

Onbinlerce belediye işçisi, bu saldırılara sokak gösterileriyle yanıt verdi. Gelişmeler üzerine, birçok belediyede yapılan toplantılarda işçiler, grevin yanı sıra başka mücadele yöntemlerinin de devreye girmesine karar verdi. Atina ve Selanik Belediyesi işçileri; işbaşı yapmamaları halinde soruşturmayla yüz yüze geleceklerini duyuran "çağrılar" kapılarının önünde buldular. İşçiler, açıkça hapse atılmakla tehdit ediliyorlardı. Bu arada başkent Atina tam bir "çöpkent" durumuna gelirken, anamuhalefet partisi de grevi "doğru bulmadığını" açıkladı. Günlük gazetelerin neredeyse hepsi, grevi duyuru-

ran haberlerinde "Rezalet", "Hemen özelleştirme" ya da "Özelleştirme olmazsa böyle olur" gibisinden başlıklar kullanıyorlardı. Sermaye cephesi, diğer yandan işçileri içten bölmeye de çalıştı. Belediye İşçileri Federasyonu Başkanı, televizyon kanallarında uzun uzun "diyalogdan yana olduklarını, geline noktanın çıkmaz olduğunu ve sorunlarının çözümüne yardımcı olmayan grevleri doğru bulmadığını"

açıklayarak adeta grev kırıcılığı yaptı. İktidar partisi PASOK'un üyesi olan Federasyon Başkanı'nın bu sözlerinin ardından, anamuhalefet partisine bağlı sendikacılar da benzer demeçler verdi. Hemen ardından, Federasyon yönetimi "olağanüstü toplantı" kararı aldı.

Toplantı başlamadan önce birçok sendikacının greve destek olduğunu ilan eden bildiriler dağıtıldı. Oldukça gergin bir ortamda kürsüye çıkan Federasyon Başkanı, "hükümetten beklenmeyen bir tepki aldıklarını, geline noktada grevin işleri çıkmaza sokacağını" anlattı ve grevin ertelenmesi yönünde oy kullanacaklarını söyledi. Toplantıya katılan işçiler, hep birlikte ayağa kalkarak "Satılmışlar" ve "Grev kırıcıları" sloganları attılar. Bir işçi kürsüye gelerek "Bu tutum mücadelemizi on yıl geri götürecektir. 65 bin işçi kararlı bir biçimde

greve devam ederken bu adam bu kararı kimlerle aldı? Nasıl bunları söyleyebiliyor" diye bağırdı. Bir başka işçi, "Truva atını çıkarın!" diye bağırınca Başkan'a yönelik tepkiler giderek arttı.

Bütün televizyon kanallarının verdiği toplantının ikinci konuşmacısı, anamuhalefet partisinden bir sendikacıydı. O da "Greve ortak irade ile başladık, ortak irade ile bitirelim. Tepkiler büyük, hükümet grevi bitirmeden bizimle görüşmeyeceğini açıkladı" deyince salon yeniden tepkilerle sarsıldı. İşçiler, "Sen kimin temsilcisisin? İşçilerin mi, hükümetin mi?" diye bağırdılar. Bir işçi arkalardan fırlayarak divana kadar geldi ve "Bunlar bizden, önce teslim olmamızı istiyorlar. Teslim olduktan sonra görüşmelere devam edelim diyorlar. Teslim olanlara söz hakkı verildiğini, silahlı bir ordunun pazarlık edemeyeceğini yirmi yıllık mücadele bize öğretmedi mi? Biz ancak mücadele ederken masaya otururuz" dedi. Bir başka Federasyon yöneticisinin "grevi mücadeleciler bir tarzda erteleme" önerisi, salonda kahkaha ve tepkilere neden oldu. "Dilimize yeni kavramlar sokulmuş" diyen bir işçi, yöneticiye hitaben "Bellî ki size milletvekilliği verildi" dedi.

Divan üyelerinin işçileri yatıştırma çabası sonuç vermedi ve bazı işçiler, daha birkaç gün önceden grevin erteleneceğini ortalığa yayanların ayağa kalkmasını istedi. Bir kadın işçi "Namussuzlar" diye bağırırken salonun başka bir köşesinden, "Doktorlar günlerce grev yaptılar, kimsenin hayatı tehlikeye düşmedi. Nasıl oluyor da bizim grev, sağlığı bu kadar tehdit ediyor? Kim öldü biriken çöplerden dolayı? Birakın demagogiyi. Sık sık salondan dışarı çıkan yöneticilere sesleniyorum. Çıkıp telefon görüşmeleri yapıyorsunuz. Ama görüştük-

leriniz herhalde işçiler değil" diye bir ses yükseldi.

Halk işçinin yanında

Başka işçilerin "Trikala şehrinde grevi nasıl kırdınız?" soruları üzerine Başkan, "Oradaki gelişmeler bizi bağlamaz" şeklinde cevap verdi ve ayağa kalktı. Sendika başkanı, sözlerine "Halk bize tepkili, temizlik işleri bir an önce taşeronlara verilsin diyorlar. Devrimciliği bırakın, gerçekleri görün" diye devam edince işçiler hep bir ağızdan "Bunları söyleyen hükümet mi yoksa halk mı? Sen satılmışsın" yanıtını verdiler. Bir işçi halkın işçilerle garajların önünde nöbet tuttuğunu, ama sendikacıları yanlarında göremediklerini dile getirdi. Tartışmalar boyunca salondaki tepkiler ve uğultu bir an olsun dinmedi.

Oylamaya öfke

Ardından, kürsüye PAME'ye (Mücadeleciler İşçi Cephesi) bağlı sendikacı Babis Portelilinos geldi. Portelilinos şöyle konuştu: "Bunlar buraya grevi güçlendirmeye değil, kırmaya gelmişler. Sorunlarımızı boyutları ve işçilerin kararlılığı grevi sonuna kadar götürebileceğimizi ortaya koyuyor. Buna karşılık, bu kadar kararlı bir biçimde grevin bitmesini isteyenler işçi temsilcisi olamaz. Sokaklara çıkmış ve üretimi durdurmuş insanlardan beklenen, kararlılığın devam ettirilmesidir, grevin kırılması değil..." Salonda ilk kez sessizlik yaşandı. Herkes dikkatle konuşmacıyı dinledi ve daha sonra alkışlarla destekledi.

Daha sonra kürsüye çıkan üç konuşmacı da, grevin devam etmesi yönünde görüş belirtti. Sıra oylamaya geldiğinde 10 sendikacı grevin devamından, 12 sendikacı ise bitirilmesinden yana oy kullandı. Birden salon birbirine girdi. Greve karşı oy kullanan yöneticiler, işçilerin attığı yumruklardan kendilerini korumaya çalıştı. Güçbela arka kapıdan dışarı kaçarlarken, arkalarından "Tek yol mücadele ve direniş" sloganları yükseliyordu.

SOSYALİST DEMOKRASİ PARTİSİ

Sosyalist Demokrasi Partisi Birinci Olağan Kongresini 9 Kasım 03 tarihinde Ankara'da gerçekleştirdi

Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP) temsilcisi Mehmet Birinci'nin de hazır bulunduğu, coşku içinde geçen kongreye EMEP, DEHAP temsilcileri yanında Küba, Filistin elçiliklerinden temsilciler, İran ve Irak'tan bazı örgüt temsilcileri, İsviçre ve Belçika'dan parti temsilcileri, Yunanistan Komünist Partisi ve AKEL temsilcileri yanında Kuzey Kıbrıs'tan YBH da temsilci gönderdi.

Yaklaşık bin partilinin katıldığı SDP 1. Olağan Kongresi'nde Sosyalist Demokrasi Partisi (SDP) Genel Başkanı Akın Birdal yaptığı konuşmada dayanışma, özgürlük ve adalet temelinde bir programla yerel seçimlerde en geniş ittifakı sağlanabileceğini belirtti.

Türkiye'deki cezaevlerinde yeniden yargılanmalara ve KADEK Genel Başkanı Abdullah Öcalan'a yönelik tecrit uygulamalarına eleştiri getiren Birdal konuşmasında, Filistin ve Kıbrıs sorununa da değinerek, Kıbrıs'ta "statükonun değişmesinden" yana olduklarını söyledi. Aralık ayında yapılacak olan Kıbrıs seçimlerini işaret eden Birdal, seçimlerin adil olmasını ve statükoyu değiştirmesini diledi.

Ardından söz alan DEHAP Genel Başkanı Tuncer Bakırhan da, "Egemenlerin işi barış ve demokrasi mücadelesini bastırmaksa, bizim görevimiz de buna karşı demokrasi mücadelesi vermektir. Bunu, bugüne kadar kanıtladık. Baskılardan yakınmadan, bundan sonra da mücadelemizi sürdüreceğiz. Demokrasiyi takıyıcı AKP getirmeyecektir. Bu ülkeye demokrasiyi halkların birliği getirecektir" dedi.

Kongrede konuşan roman ve sinema yazarı Vedat Türkalı de "Kürt sorunu çözülmeden demokrasi sorunu çözülmez, demokrasi sorunu çözülmeden de Kürt sorunu çözülmez" dedi.

Kongreye katılanların okudukları tebrik mesajları yanında Rojin, Kazım Koyuncu ve Koma Çiya'nın da birer konser verdiği kongrede, birçok dilden müzik dinletilirken, SDP'li gençler Kürtçe müzik eşliğinde bir süre halay çekti.

AKEL, YBH ve KSP'den Ortak Basın Açıklaması

Kongre'ye katılmak için Ankara'ya gelen üç Kıbrıs Partisi olarak AKEL, YBH ve KSP de 9 Kasım günü ortak bir basın açıklamasıyla SDP Kongresine Kıbrıs'tan katılan siyasi partiler olarak Kıbrıs'taki son gelişmeleri Türkiye halkına aktarma fırsatı bulmaktan mutlu olduklarını açıkladılar. Ve "Bu platformdan, Kıbrıs'ın Türkiye'nin ve Yunanistan'ın tüm barışsever, demokratik devrimci güçlerine; Kıbrıs'ta barışın sağlanması, adanın birleşmesi, demokratikleştirilmesi ve tüm yabancı orduların ve askeri üslerin Kıbrıs'tan kaldırılması; Türkiye'de demokratik bir ortamın yaratılması ve her üç ülke halkları arasındaki işbirliği ve kardeşliğin geliştirilmesi yolundaki çabalarını birleştirmeleri için çağrı yapıyoruz.

Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs halkları kardeşler.
Birlikte zafere ulaşacağız" çağrısını yaptılar.

KSP'NİN MESAJI

Yoldaşlar,

Sizlere, Sosyalist Demokrasi Partisi (SDP)'ne, Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP)'nin en içten başarı dileklerini getirdim.

SDP, tüm diğer demokratik partilerle Türkiye'de, KSP de tüm diğer demokratik partilerimizle Kıbrıs'ta demokrasi ve barışın zaferi, yani çıkarları demokrasi ve barışta olan tüm sınıf ve tabakaların zaferi için canla başla çalışmaktadır. Sizlerin ve tüm diğer demokrasi ve barış parti ve örgütlerinin Türkiye'deki fedakarca yürüttükleri mücadeleyi izliyor ve bu mücadeleden kendi adıma gurur duyuyorum.

Bu mücadele sadece bir partinin sadece bir ülkedeki mücadelesi değildir. Tüm barış ve demokrasi partilerinin tüm dünyada birbirlerini destekleyen ortak mücadelesidir. Ya el ele vereceğiz ve hep birlikte zafer elde edeceğiz, ya da hepimiz yenileceğiz. Bu sonuncu alternatif ise, insanlık açısından kabul edilemez acılara gebe, kabul edilemezdir. Hep birlikte zafere. Başka alternatifimiz yoktur!

Bizim partimiz Kıbrıs'ta barış ve demokrasinin ancak ve ancak emperyalist zincirin, emperyalist ilişkiler ağının Kıbrıs'ta koparılmasıyla elde edilebileceği görüşündedir. Biz bu sonucu basit teorik dogmalar üzerinden vermedik. Dünyanın bugünkü durumu, Kıbrıs'ın en az son elli yıllık tarihçesi bize Lenin ve Stalin'in öğretilerinin ne kadar doğru olduğunu ispatladı. Dünyanın, Kıbrıs'ın durumu, emperyalist kapitalizm yenilmemiş halkların barış ve demokrasiye kavuşmasının imkansızlığını defalarca ispatlıyor. Emperyalizm şartlarında milletler ve ülkeler arası barış, milletler ve ülkeler içinde barış ve demokrasi imkansızdır.

Biz Kıbrıs'ta bu sonucu elde etmek, ülkemizin emperyalist zincirin bir parçası olmasına son vermek, ve böylece ülkemizde çeşitli milliyetten halkımız saflarında barış, demokrasi, dayanışma ve insanlık anlayış ve ahlakını elde etmek, ülkemizi, bizi çevreleyen ülke ve milletlere karşı emperyalizmin bir askeri üssü olmaktan çıkarıp, onların dostu ve desteği olan bir ülkeye dönüştürmek, ve böylece ülkemizin, makina sanayisine dayanan elektrikasyon ve bilgisayarlaşmasını elde ederek demokrasinin en geniş, en yüce ve en son şekli olarak doğrudan demokrasi ülkesine, komünizmin öklmesine dönüştürmek için çalışıyoruz.

Biz bu çabamız içerisinde, ve malesef, tüm barışsever ve demokratik partilerimizin emperyalizme karşı, anti-emperyalist birleşik cephesini, ve bu cephenin hükümetinin kurulması için iş başı yapmasını başaramadık. Bu başarısızlığın Kıbrıs'ın somut durumuyla ilgili pek çok nedeni vardır. Fakat esas neden demokrasi ve barış partileri saflarında, bununla bağıntılı olarak da halkımız saflarında kendi güçlerini küçümsemek, düşmanın, emperyalizmin güçlerini aşırı derecede büyütme yanlış siyaseti yatmaktadır.

Emperyalizm şartlarında barış ve demokrasi elde etmek, halkımıza insanca yaşam şartlarını elde etmek, bir de üstelik onların ve ülkemizin diğer halklara karşı katliam aracı olarak kullanılmasını önlemek imkansızdır. Bizim demokratik ve barışsever partilerimiz emperyalistler, burjuvalar arası her bir barış görüşmesinde kendi isteklerini gerçeklerin yerine koydular, barışın elde edileceğini ilan ettiler. Bir tek bizim partimiz barış, emperyalist bir barış bile elde etmek için halkımızın davasına sahip

çıkan bir örgütlülüğe sahip olması gerektiği konusunda ısrarlı oldu. Halkın ele almadığı barış davasının, emperyalizme ve burjuvaziye terk edilen barış davasının yenilgiye uğramak zorunda olduğunu ilan etti.

Bu konuda barış ve demokrasi partilerimiz tecrübelidir. Onlar da artık halkımızın ele almadığı bir barış sorununun zafer elde edemeyeceğini kavradılar. Ya barış ve demokrasi partileri el ele vererek, halkımızın barış isteğine örgütlülük ve böylece güç kazandırarak barışı elde edecekler, ya da burjuvaların ve emperyalistlerin ellerine terk edilen barış mümkün olmayacaktır.

İçinde bulunduğumuz dönemde barış ve demokrasi partilerimiz, ve onların etrafında örgütlü ve örgütlenmekte olan halkımız bu olguyu kavramış durumdadır. Bu kavrayış, şu anda emperyalist bir barış elde etmek çerçevesindedir. Partimiz bir yandan emperyalist bir barışın bile ancak ve ancak demokratik ve barışsever partilerimizin birliği, onların halkımızdan aldığı güçle elde edilebileceğini ortaya koyarken, ve bu amaçla tüm barış ve demokrasi taraftarı partilerimizle birlikte canla başla çalışırken, diğer yandan emperyalizm şartlarında barışın tüm barışseverlerin tüm çabalarına rağmen elde edilmesindeki zorluklara, ve giderek imkansızlıklara da işaret ederek, halkımızı, bize kendi hegemonyaları altında bir barışı bile çok gören emperyalistlere, burjuvalara karşı, barış ve demokrasiyi elde etmek için onların iktidarına son verecek bir birlik ve mücadeleye de hazırlanmaktadır.

Emperyalistler kendi hegemonyaları altında bir barışı bile halkımıza çok görürlerse, emperyalizmi yıkmak için can bedeli bir mücadeleye hazırlanmak zorundayız. Partimiz bunun hazırlığını yapmaktadır. Halkımızı ve tüm barış ve demokrasi partilerimizi böylece bir mücadeleye hazırlamaları için uyarmaktadır. Kendi burjuva, emperyalist hegemonyaları şartlarında dahi halklarına demokrasi ve barışı çok görenler yönetme haklarını tümünden yitirmişlerdir. İktidarlarına son verilmelidir.

Partiniz SDP'nin Türkiye'nin diğer demokratik ve barışsever partileriyle, sendikalarıyla ve demokratik kitle örgütleriyle birlikte, hep birlikte Türkiye'de barış ve demokrasi elde etmek için verdiği mücadeleyi takdire karşılar, bazı eleştirilerimizi de duyurmak istiyoruz.

Bunlardan birincisi seçimleri boykot siyasetini bir dogmaya dönüştürmüş olan, sözde aşırı sol grup ve partilerin Emek ve Demokrasi Bloğu (EDB)'na kazanılması için yeterli ve ciddi bir çabanın ortaya konmamasıdır. Bu çaba ortaya konmalı ve sürekli ve ciddi bir çaba olarak ortaya konmalıdır. Pek çoğu Türkiye'nin en yoksul kesimlerinin temsilcisi olan bu parti ve gurupları küçümsemek, onların tabanlarının zayıflığı nedeniyle onları küçümsemek bizce büyük bir yanılgıdır. Bu yoldaşlara barış ve demokrasi mücadelesinin ortak bir hedefe sahip olmasının gerekliliği, son Bolivya örneği üzerinden kavratılabilir. Bolivya'daki güçlü halk ayaklanması seçimlerde birlik oluşturan barış ve demokrasi güçlerinin, seçimler üzerinden örgütlenmesi ve gücünü ispatlaması sayesinde mümkün oldu. Yoksa mümkün olmazdı. Türkiye'nin önündeki yerel seçimlere bu birlik elde edilerek girilme-

lidir. Böylece emperyalizme ve burjuvaziye Blok Programında verilen, ve seçim siyasetiyle izah edilemeyecek olan tavizlerden de kurtulmak, emperyalizmi ve burjuvaziye teşhir eden, onları cepheden hedef alan bir program etrafında birlik mümkün olacaktır. Bizim Kıbrıs'ta başaramadığımızı sizler Türkiye'de başarabilirsiniz. EDB'u az biraz tutarlı bir barış ve demokrasi siyasetiyle, anti-emperyalist bir siyasetle, programla ortaya çıkarsa, aşağıda ele alacağımız konu ve eleştiri bağlamında adım atmak da kolaylaşacaktır.

Eleştirilerimizden ikincisi, barış ve demokrasi saflarında olduğunu söyleyen, gerçekte ise kesin kes Türkiye'nin emperyalist dünya zincirinin bir parçası olarak kalmasını isteyen aşırı sağcı ve barış ve demokrasi taraftarı partilere karşı tutumdur. Biz, bu partilerle birlik aranmasına karşı değiliz. Bu birliği elde etmek için yukarıda değindiğimiz türden bir programdan tavizler verilmesine de karşı değiliz. Gel gelelim bu tavizler onlara karşı bir zaferin sonucu olmalıdır. EDB saflarında sol blok güçlü olursa, tutarlı bir anti-emperyalist programla ortaya çıkarak gücünü ispatlarsa, işte ancak bu şartlarda bu sağcı partilerin sağcı üst yönetimi, başbakanlık kriz masasıyla yakın bağıntılı bu yönetim, EDB saflarında, onun sol, anti-emperyalist gelişmesini önlemek amacıyla birliğe yanaşacaktır. Bu şartlarda birliğin gerekliliği, fayda ve zararı somut olarak ele alınır, ama şu açıktır ki, böyle bir birlik hali hazırda onların, sağcıların bir yenilgisine işaret eder, ve sol kanat kendi propaganda ve ajitasyon hakkında taviz vermediği, bu propaganda ve ajitasyonu yeni şartlara uydurarak sürdürme yetenek ve becerisini gösterdiği oranda, böyle bir birlikten sol kanadın zaferle çıkması için hiçbir neden yoktur. Aşırı sol yoldaşların böylesi bir birlikten kaçınması, işin aslında kendilerine güvenmemelerinden dolayı olacaktır. Onlar saflarında kendilerine güvenenler, sağ kanada tavizlerle yürüyen bu birlikten emperyalizme karşı mücadeleden büyük başarılar elde etmeyi de becerecektir.

Partimiz KSP, yoldaşlar bizleri seyreder, işçilere, yoksullara, yurtsever entellektüellere güvenin demek ister. Ama, başarısız olursak, bizlerin başarısızlığı sizlerin başarı elde etmesine engel görülmemelidir.

Biz, Kıbrıs'ta başaracağız. Sizlerin, Türkiye'deki tüm barışsever ve demokratik partiler ve örgütlerin desteğiyle daha da başarılı olacağız. Ve bu başarı, sizlerin Türkiye'deki başarısına katkı yapma imkanını bizlere sunacaktır.

KSP, Türkiye'nin tüm barışsever parti, sendika ve örgütlerini 14 Aralık seçimlerinden partimiz ve mütefikleri Barış ve Demokrasi Hareketinin zaferle çıkması için iş başı yapmaya çağırırken, partimiz ve haddimiz olmadan BDH adına, seçimlerden zaferle çıktığımızda Türkiye'nin barış ve demokrasi taraftarı parti, sendika ve örgütlerinin Türkiye'deki yerel seçimlerden zaferle çıkmaları için canla başla çalışacağını açıkça ilan eder.

Yaşasın Sosyalist Demokrasi Partisi
Yaşasın Emek Demokrasi Bloğu
Yaşasın Barış ve Demokrasi Hareketi
Yaşasın Kıbrıs Sosyalist Partisi

Birlikte, zafere!

KULİS

Halil Yılmaz

Son yazılarımda aldığım tepki çok entelektüel olmam üzerindeydi. Şasırdım doğrusu! Entelektüelin sözlük anlamı; bilim, teknik ve kültürün değişik dallarında özel öğrenim görmüş kimse, aydın, münevver kişi. Oysa ben pek fazla bu eğitimlerden geçmiş bir insan değilim. Sadece dışardan kendimi geliştirdim. Aslında beni bu yorumlar memnun etmedi değil. Eğer gerçek anlamında bir entelektüel yakıştırmaları yapıyorsa ne mutlu bana. Ama yok bizim eleştirdiğimiz entellerdensek yandık doğrusu. Nedir bizim eleştirdiğimiz? Her şeyden çakan, yorumlarıyla şenlendiren, kelimelerini esirgemeyen, mironan da klee den de rubensden de zevk alabilen, tamtan çalarken arkadan sesi gelen musikiyi ayırt edebilen, kendini peygamber ayarında sanan toplumdan kopuk, sadece sanatı

sanat uğruna yapan, bilimi sadece kendileri lehinde kullanan insanlardır bizim eleştirdiğimiz. Oysaki kültür-sanat, bilim halktan kopuk yapılacaksa sadece belirli kişilerin üzerinde oynanacaksa atın gitsin bu kavramları. Bu olgular tamamen hayatın içerisinde saklıdır. Bu olguları hayatın kendisini yaratandan kopuk yapmak saçmalıktan öteye gitmekten başka bir şey olmadığına inanırım ben. Entelektüel bir insan toplumu oluşturan fertlerden daha çok bilgi birikimine sahiptir. Eğer bu birikimini paylaşmıyorsa, toplumdan aldığı konuyu doğrusuyla, yanlışıyla aldığı yere gösteremiyorsa, bu bilgi birikimi neyine yarayacak bir düşünmek gerek. Sadece övgü almak için mi? Ben sizden daha iyi anılarım tiyatrodan, resimden, müzikten.. diyebilmek, bunları araştırarak vakti bulaşmayan insanları aşalamak için mi? Yoksa

güzel yemeklerin olduğu, yıllanmış sara-plarla donatılmış sofralarda Picasso'yu, Shakespeare' in Hamlet'ini tartışmak için mi? Peki bunlar içinse Tolstoylar, Brechtler, Picassolar neyin mücadelesini verdi? Yaptıklarıyla topluma yön veremiyorsan, belirli şeyleri uyandıramıyorsan, gerçekleri gösteremiyorsan, sadece dost sofralarında entelektüel muhabbetlerse, nereye götürecektir bizi bu sanat bu edebiyat bu bilim? Nereye ulaşabileceğiz? Amaç ne? Sadace bilmek ve konuşmaktan öte bir şey değil mi? Sorular, sorular? Size başka bir şey veremeyeceğim için üzgünüm. Yaptıklar, buluşlar topluma yön vermek için değilse, sadece öldükten sonra adının anılması içinse, merak etmeyin onlarda sizin gibi toprağın içine çürümesi için sizinle birlikte gömülecektir...

Nazlıca

Nazlı Şahin

Son sözü halk söyleyecek

Günlüğünü eksik tutan güz
Eğirirken suların köpüğünü
Ey alingan susuşundan üzüncü
Gizli öfkesinden kan sızan
Kalbini suların gölgesine bastır
Duyacaksın kalbimizin atışlarını.
(Ahmet Telli)

İnsanlık tarihinin en korkunç kesitlerinden birini yaşıyor. Savaşlar, açlık ve yoksulluk dünya ülkelerinde kol geziyor.

Bütün bu acıları halklara yaşatan ise emperyalist sömürüyü güçlendiren kapitalist sermaye ve onun uşaklarıdır.

Yaşatılan vahşet hergün TV kanalları ve diğer iletişim araçlarıyla odalarımızın içine kadar sızıp bütün korkunç yüzünü gösteriyor.

Artık, insan için yaşamda "ama" ve "fakat"ların yeri yok.

Ya onlarla birlikte bu vahşete ortak olunacak, ya da dünya barışı için bu vahşilere karşı durulup, onlarla savaşılacak.

"Çözumsuzlük çözümdür" diyerek yıllarca aldatılan Kıbrıs insanının önünde, bu zulmü kendi ülkesinde durdurabilecek bir seçim süreci var.

Kıbrıs Türk halkının temsilcisi olduğuna söyleyerek, halkı kimlikleştirilen, göç ve sefaletle zorlayan kapitalist uşakların iktidarına dur diyebilmek için, halkın barış ve demokrasi güçlerine katılıp, geleceğimizi kurtarmanın ve ülkeye gerçek barışı getirmenin ilk adımı olarak iktidarı ele geçirmek için saf tutmalıyız.

Daha birkaç gün önce AB'de Türkiye'deki gelişmeler tartışılırken, Kıbrıs konusunu TC yetkililerine "Türkiye Kıbrıs'tan vaz mı geçecek, taviz mi verilecek?" sorusunu yöneltten gazetecilere, Başbakan Erdoğan'ın cevabı şöyleydi, "Hiç bir zaman Kıbrıs'tan taviz vermeyiz".

Kıbrıs'ı hep başkaları konuşup, başkaları "kurtarmaya" ya da baskı ve zor yönetime hanedanlıklarını sürdürmeye çalışıyorlar ve yıllardır Kıbrıs insanı bunların politikaları yüzünden yavaş yavaş tükeniyor.

Bu tükenmişliği yaşatanlara "yeter artık" demek için, ülkenin ve kimliğine sahip çıkmak için, iktidara yürümek için, gerçek barış ve gerçek demokrasi için seçimlerde sandık başına gitmek, demokrasi ve barış yanlılarına güç katmak Kıbrıs Türk halkının insani ve en acil görevidir.

"Bizleri kurtaracak olan kendi kollarımızdır."

ENVER GÖKÇE ŞİİRİ

Ben, unutulmuş bir şair diyorum Enver Gökçe'ye. Bu unutulmuşluk ihmali, değerlendiremeyiş, saygısızlığı kapsayan bir anlam taşıyor. Baksanıza adını söyleyeni bulmak ne kadar da zor.

Oysaki tam anlamıyla bir sanatçı, bir şairdir Enver Gökçe. Kısa süren hayatını öyle sevmiştir ki onca acı, yokluk, sürgün, yalnızlığa rağmen o duyduğu, bildiği, gördüğü umudu yazmıştır, tarif etmiştir, müjdelarını vermiştir şiirinde. Sanatında ve kişiliğinde bir ödün bulmak zor gözükür. Sağlam bir karakteri şiirinde de buluruz onun. Genç şairden bu yüzden ister "kendi halkını sevmesini, daha doğrusu bu halkın içinden, bu halkın en devrimci sınıfına bağlılık göstermesini." Ve "dost dost ille kavga" demesi bundandır.

"Dünyanın / Yarısı / Kızıl / Çağla / Yarısı / Kan / İrin / Ve / Çok / Şükür / Hayvanlar / Gibi / Sürüp / Çıkarılır / Faşizm / Harlı / Yangınında / Devrimin"

Der bir şiirinde. Bu, ondaki umudun sade bir ucudur. "Göze Göz Dişe Diş" şiiri ise bu umudun can bulduğu sınıfına, kendini de arasında gördüğü halka bir sesleniştir. Boş bir umudu övmes Enver Gökçe. Bakar ki insanda, halkta, üreten sınıfta bir umut var, vaad edilen bir gelecek var; yaşamı bu gelecek içindir. Şiirini de bu geleceğe ve onun şimdiki yansımasına yazar. "kalabalık/ yücedir/ kalabalık/ vatandır" der, "ah/len/ ah/onlar/ yoksul/ etil/ yerler/ ve/ içtikleri/ kandır."

Enver Gökçe'de umut da, isyan da halkın dilindendir. "Ağır" ve "Bir Alıp Satıcı Gönül" şiirlerinde halk aşklarının dilini görürüz. "memleketimin şarkıları kadar acı çektim" der ya şiirleri bu şarkılarla doludur. "ah len ah"lar, "aman el aman"lar, "hay babey allahına yürü"ler doludur şiiri. "Memleketimin Şarkıları" şiiri tınak işaretleriyle doludur ki bu şiirde halk türkülerinin bütünlüklü ve özgün bir yorumunu da buluruz.

"Şu / Dünyada / Aynlık / Var / Ölüm / Var / İlle de / Zulüm / Var / Gözüm / Başım / Üstüne / Hangi / Kitap / Yazıyor / Kardeş / Ben / Çalışam / Eller / Ala" / ve

"...Yol / Parası / Veremedim / Diye / Bana / Açtırdılar / Şu yolları / Bana / Hacizlere / Gitti / Suna / Gibi / Keçim / İneğim / Meri / Kekliğim..."

Dizeleri ne kadar yalın bir dille yazılmış olsa da büyük bir kını, öfkeyi dile getirir. İsyandır. Ve Enver Gökçe'nin beşikteki bebeği dile gelir de, "ne kadar/ sınıf/ ve/ tabaka varsa/ sömürücü/ kan içici/ ve/ çanak yalayıcı/ ve/ ne koka/ ne bulaşır/ lümpene kadar/hepsini ben/ gömmeye gelmişim" deyip muştular isyanın umudunu, amacını.

Biçim olarak bakarsak şiirini vurgulayacak bir yol seçmiştir. Kelimeleri tane tane alır bütünlük. Bazen bir kelime hem üsttekine hem alttakine bağlıdır da biz onu tek başına da ele alabiliriz.

Mustafa Güdük

ZAFER

Ulaşılmaz belki zordu
İnançlıydık yine..
İnanılması belki imkansızdı
Umutluyduk yine..
Umuda bir yolculuğun
Belki başlangıcıydı
Belki imkansızdı,
Belki aşılacak,
Başarılmayacaktı ama
İnançlıydık niye..
Tüm direncimizle
Azmimizi birleştirdiğimizde,
Aşılacak gibi gözükene,
İnanılması imkansız,
Ulaşılmaz zor olan inancımız
Göklerde kızılımsı bir toz bırakarak
Başlamıştık devrime..
GİZEM UTKAN

BU YAZI UZUN SENELER DÜNYA EMPERYALİZMİNİN ŞARKTA KANLI BEKÇİLİĞİNİ YAPAN ÇARLIK RUSYASININ NE SURETLE ÖLDÜĞÜNE DAİRDİR

Bin dokuz yüz on yedi
ikinciteşrin yedi..
Yumuşak ve derin
sesiyle Lenin:
"Dün erkendi, yarın geç
zaman tamam bugün," dedi..
Yağlı çarklılar yağlı işçiler:
"Bugün!" dedi.
Ölümü ağıtları öldüren siper:
"Bugün!" dedi.
Ağır
çelik
kara
toplularıyla AVRORA:
"BUGÜN!" dedi,
"BUGÜN!" dedi..
.....
.....
.....
.....
Artık
ne kışık sarayda
sarhoş eteklerin ipekli sesi,
ne paskalya çanlarında deli duası çarın,

ne Sibiryayollarında zincir iniltisi..
Artık
votka kadehlerinde ıslanmıyacak
sarı sarkık bıyıkları pameşiklerin.
Kara toprağın üstünde bir avuç kan gibi
yanmıyacak,
bakır sakalları
açlıktan ölen mujiklerin.
Artık
karamıyacaktır karlı sokaklar
kara bir rüzgar gibi geçen
Çarın kazaklarından.
Sarkmıyacaktır işçi kadınların
kanlı saçları:
kara kalpaklı kazakların mızraklarından.
Yandı kanatları iki başlı kara kartalın,
düştü yere,
öldü.
Buzlu Baltık denizinin kıyısında
bir pencere örtüldü.
Açıldı bir pencere....
Bin dokuz yüz on yedi
ikinciteşrin yedi..
N.Hikmet

İŞÇİDEN MEKTUP

Yine güneş doğmadan düştük yola..
Her sabah alacakaranlıkta bir sokum
ekmeğe, başka insanlara muhtaç olmamak
için çalışıyoruz..
Zaten emeğimizi satmaktan başka neyimiz
var ki..
Gözlerimizden uyku akarken daha, elimizde
çantamız ve yoldayız..
Çalışmak, kamimizi doyurmak, ailemizi
geçindirmek için, satıyoruz kendimizi patronlara,
onların vereceği 3 kuruşa..
Çalışmaya başlıyoruz günün ilk ışıklarıyla..
Kimimiz inşaatlarda, kimimiz atölyelerde,
kimimizse başka ekmek teknelerinde..
Ne senin ne de benim sözüm geçer, tek
söz patronundur, zenginindir.
Tabii, tek hak da onundur, ne de olsa
onlardır sahibimiz. Bizlerse köleleri..
Öyle yaptılar bizi, biz de hep boyun eğerez
olanlara, yaşananlara..
"Ne yapalım, ekmek parası... Susmazsak
onu da kaybederiz" der, yine susarız.
Ya içimizdeki fırtına, ya yüreğimizdeki
çağlayana ne diyor acaba bir kulak versek?
Benimki şöyle diyor:
"Yeter artık nedir bu sömürü? Nedir bu
zulüm? Ne hakkın var senin beni sömürmeye?
İnsan değil miyiz ikimiz de, farkımız ne?"
Bu ses çok şey anlatıyor aslında bize.
Zengin olmak için, işçinin hakkını yiyeceksin,
ağızındaki lokmasını çalacaksın, işçiyi daha
fazla çalıştırıp, daha az vereceksin..
Zengin olmak için başkalarını ezeceksin,
sömüreceksin.
Zenginler, böyle zengin olur işte!
Biz işçilerse hep böyle yaşarız; sabah gün
doğarken işe başlar akşama dek sürer ekmek
kavgamız. Patron öğlen gelir işe, masa başına
oturur ve kahvesini içer bizim alın terimizden
aldıklarıyla!
Hiç çalışmadan yaşar rahatça, bir de
iğrenerek bakar bizlere işçiye, köylüye..
Hem bizim sırtımızdan asalakça yaşa, hem
de böyle bak!..
Sen kimsin be?!
Sizler kimsiniz?!
Bizler olmasak yaşam durur, ne ekmek ne
yemek ne de diğer şeyler..
Her şey bizlerin ellerinde şekillenir! Evet
doğru. Herşey işçinin, köylünün ellerinde
şekillenir, ama yine işçi ezilir yine köylü hor
görülür.
Bizler yorgun eve gelip uzandığımızda,
zenginler, patronlar ellerinde en kaliteli viskileri
ile bir bardak içki içerken, bir diğeri lüks bir
restorantta yemek yer hep bizlerden çaldıklarıyla,
sömürdükleriyle.
Kim diyebilir ki bunlar yalandır, yanıltır?
Hepsi de doğru!
Peki ne yapmalı?
Değişmeli bu düzen, son bulmalı sömürü.
İnsanca, eşit yaşamalıyız.
Hep aynı soru kafalarda bu nasıl olacak
diye?
Bu ancak, işçinin, köylünün, halkın iktidarı
ile bizim iktidarımızla olacak! Bu düzen yıkılacak,
yerine halkın düzeni, yönetimi
SOSYALİZM gelecek!
Bunu istemeli ve tek yumruk olmalıyız,
örgütlenmeliyiz ve yönetimi ele geçirmeliyiz...

Maksim Gorki

Küçük-Burjuva İdeolojisinin Eleştirisi

[Maksim Gorki, Küçük-Burjuva İdeolojisinin Eleştirisi, Ortam Yayınları, 3. baskı] Eriş Yayınları tarafından düzenlenmiştir.
erisyay@kurtuluscephesi.com

KÜÇÜK BURJUVA İDEOLOJİSİ

Küçük burjuva, uzun yıllar sürecinde oluşmuş düşünce ve alışkanlıkların dar çemberi içinde sıkışıp kalmış, bu çemberlerin dışına çıkamayıp, kurulu makine gibi düşünen bir varlıktır. Ailenin, okulun, kilisenin, "hümanist" edebiyatın etkisi, "yasaların ruhu", burjuva "gelenekleri" denilen bütün şeylerin etkisi küçük burjuvaların kafalarında bir saatin çarklarına benzer. Küçük burjuva düşüncelerinin küçük çarklarını, küçük burjuvanın rahatına düşkünlüğünü harekete getiren bir zemberek, pek karmaşık olmayan bir cihaz yaratır. Küçük burjuvaların bütün duaları belagat niteliklerini hiç kaybetmeyen şu kelimelerden ibarettir: "Tanrım, bize acı!"

Bu dua biraz daha yetiştirilip, devlet ve toplum karşısında bir hak ve istek olarak ifade edilecek olursa, şu şekli alır: "Beni rahat bırakın, dilediğim gibi yaşayayım."

Gazeteler hergün küçük burjuvaya; İngilizce, dünyanın en iyi insanı; Fransızca, yine dünyanın en iyi insanı; Almanca ya da Rusça, her zaman asil, her zaman dünyanın en iyi insanı olduğunu asılar.

Oysa, "medenî" dünyanın bu en iyi vatandaşı, neresinden bakarsanız bakın, hristiyan misyoneri tarafından sorguya çekilen vahşiye benzer. Misyoner vahşiye sormuş:

- Ne istersin? demiş.
Vahşinin verdiği karşılık çok sadedir:
- Çok az çalışmak, çok az düşünmek, ve daha çok yemek.

Öyle bir başka insan tipidir ki küçük burjuva, ciddi bir şekilde öğrenilen düşünme tekniği, onda düşüncenin gelişmesini durdurur. Olayların etkisiyle kendisine yabancı bir takım düşünceleri benimsediği olur küçük burjuvanın. Ama bu düşünceler onu hasta eder. Örneğin bir cilt hastalığına tutulmuş gibi, sanki böbreklerinde taş varmış gibi olur. O zaman din, karamsarlık, içki, sefahat, rezalet çıkarma, vb. gibi hastalığı, sancılıları dindiren ilaçlara sık sık başvuru.

Bütün bu söylediklerimizin boş ve havada kalan bir takım sözler olmadığını göstermek için bir örnek vereceğiz: Bundan on bir yıl kadar önce isyan eden Rus işçilerinin ve köylülerinin kararlılığı sayesinde halkın kitle halinde öldürülmesine, kazançlarını artırmak amacıyla, Avrupalı efendiler tarafından dört yıldır sürdürülen bu öldürme işine (Birinci Paylaşım Savaşına) son verildi. Para babalarının ve siyasi maceracıların bu kanlı ve canice eylemlerinden dolayı küçük burjuvalar hem maddi, hem de ekonomik bakımdan büyük acı çektiler. Peki ama, bu çekilen acılar küçük burjuvaların "düşünce" yaşamına ne getirdi?

Bu çekilen acılar küçük burjuvalara hiç bir şey getirmede, boşlukta dönüp duran düşüncelerinin o her zamanki sürecinde hiç bir değişiklik yapmadı. Küçük burjuva şuna inanmıştır: Din ahlakın temelidir, din olmadıkça devlet de olamaz. Oysa burjuva devletin ahlaksız olduğu, hırsızlığa, yağmaya, emekçi halkın sömürülmesine dayandığı gün gibi apaçıktır. Savaş sırasında birbirlerini iğrenç bir şekilde öldürme ve boğazlama işinden, "Hiç bir zaman öldürmeyeceksin" ve "Kendi cinsinden olanı, kendi sevdiğin gibi seveceksin" diye buyuran Tanrı imdada çağırma-yı gayet doğal bulmuşlardır.

Savaşın sonra, küçük burjuvaların "hümanizma"sı sadece sözden ibaret ve savaşın önceki gerçeği yabancı bir "insanseverlik" olarak kaldı. Bu hümanizm insan kişiliği yararına hâlâ biraz teskin etme kabiliyetine sahip ise de, halk kitlelerinin çektiği acılara, bunlara yapılan zulme karşı tamamen ilgisizdir. Savaşın alınan korkunç dersler, sivrisineklerin, kurbağaların, hamam böceklerinin

alışkanlıklarını nasıl hiç bir şekilde değiştirmemişse, küçük burjuvazinin de psikolojisini hiç mi hiç değiştirmemiştir.

Kapitalist Avrupa devletleri süratle yeni bir savaşa hazırlanmaktadırlar. Askeri uzmanlar yeni savaşın kimyasal bir savaş olacağını ve yıkımları, insanlara saldırdığı dehşet ve korku, 1914-1918 savaşından önceki savaşları gölgede bırakacağını ifade etmektedirler. Askeri meselelerde uzman olan bir yazar, yanılmıyorsa general Douhet, Mattina (Sabah) adlı İtalyan gazetesinin 15 Ocak 1929 tarihli sayısında Amiral Battavia'nın şu sözlerini aktarmaktadır:

"Mühendis - general Bourloen'in yaptığı hesaplara göre, uçak kullanmak koşulu ile bunlardan atılan 500 ton kadar fosgen gazı on bir hektarlık bir alanı, yani Paris şehrinin kapladığı araziye yarım saat içinde yerle bir etmeğe yeter de artar bile."

Albay Bloch ise, şunları söylüyor:
"Bir eve düşen 500 kiloluk bir fosgen bombası burada oturanların hepsini öldürür."

Bu bomba patlayınca, 100.000 metreküplük bir bulut vücuda getirecek, etkisi korkunç mu korkunç olacak. 30 metre genişliğinde, 100 metre uzunluğunda bir sokak düşünelim, bu sokağın havası yerden 35 metre yüksekliğe kadar zehirlenecek. Eğer hava rüzgarlıysa, çapı bir kilometre alan bir çember içindeki delikleri, kapı ve pencere aralıkları iyi tıkanmamış evlerin hepsi zehirlenecektir. Amerika Birleşik Devletleri ordusunun kimya levazım hizmetlerinin şefi olan general Fries şunları söylüyor:

"450 kiloluk bir levist bombası New-York'un 10 mahallesini oturulmaz hale getirecek, bu sevimli mamulü ihtiva eden yüzlerce tonluk bomba bütün New-York'taki canlı şeyleri, suyu ve bütün gıda maddelerini zehirleyecek ve bunlar bir hafta süre ile kullanılamayacaktır."

Lord Nalsburg ise, 11 temmuz 1929 tarihinde Lordlar Kamarasında yaptığı bir konuşmada, 40 tonluk arsin gazının bütün Londra halkını öldüreceğini haber vermişti.

"Kimya savaşının etkilerine karşı mücadele vasıtaları da mükemmelleştirilmektedir. Hızla üreyip çoğalabilecek bir mikrop ve bu mikropa karşı bir serum aranıyor. Böylece bu mikropa bulaşmış olan halk iyileşmek için serum isteyecek, serumu icat edenler de, örneğin veba aşıladıkları halka kendi koşullarını izah edeceklerdir."

Avrupa gazeteleri yaklaşan savaş hakkında bu türü ya da buna benzer haberleri sık sık yayınlamaktadırlar. Bu makaleleri okuyan Avrupalı küçük burjuvalar hiç şüphe yok ki, bu gazlarla çocuklarının, karılarının, ihtiyaçlarının zehirleneceklerini anlayacaklardır.

Londra'nın, Paris'in, Berlin'in büyük meydanlarından birinde birkaç hırsız, birkaç haydut toplanıp hangi mahalleyi soyalım, bu işi nasıl kıvıralım, diye ulu orta tartışmaya kalkışacak olsalar, küçük burjuvazi, "toplumsal bakımdan tehlikeli" olan bu vatandaşların bu mütevazı niyetlerini şu ya da bu tarzda önlemek için, mutlaka harekete geçecektir. Oysa, milyonlarca insanı kitle halinde öldürme tasarılarını herkesin önünde gazetelerde, Millet

Meclislerinde, Cumhurbaşkanlarının verdikleri ziyaretlerde tartışılan son derece, ama cidden son derece canı ve toplumsal bakımdan tehlikeli olan "insanlara kıyanların" niyetlerini önlemek, küçük burjuvaların hiç mi hiç akıllarından geçmez.

"Hümanizma"yı bir tarafa bırakalım. Mülkiyet hakkındaki içgüdüleri ile

insanoğlunun yeryüzünde yaşamasını sağlama içgüdüleri küçük burjuvalarda bir korku bir tasa uyandıracak gibi gelir, küçük burjuvadaki rahatına düşkünlük eğilimi kendisini: "savaş istemiyorum!" diye haykırmağa zorlayacak gibi gelir. Yoo, hiç de böyle bir şey yaptığı yok.

Sovyet iktidarı Avrupa hükümetlerine derhal silahları bırakma (silahsızlanma), sonra da, silahları dört yıl içinde bırakma tasarısı önerdiği zaman, küçük burjuvazi bu teklifleri duymamazlıktan geldi. Bu teklifleri elbette ki duydu. Ama, dar ve gelenekler altında ezilip kalmış alan düşüncesinin işleyiş tarzı kendisine, bu basit, aydın ve kelimenin tam anlamıyla insanca olan önerinin gerçekleşmesi mümkün olmayan, tamamen hayalci bir şey olduğunu düşündü.

Daha başka bir çok şey küçük burjuvazinin gözüne geçerse ve hayali gibi göründü. Örneğin, Fulton'un buharlı gemisi, Yabloçkin'in elektrik ampülü, özgür ve cesur zekanın kültürü yaratan, yaşamı zenginleştiren bu gücün kazandığı sayısız zaferler küçük burjuvazinin gözüne böyle görünürdü.

Küçük burjuvanın temel koşulu şudur: "Böyle gelmiş, böyle gider". Bu kelimelerin çıkardığı ses bir saat rakkasının otomatik hareketini düşündürür. Küçük burjuvazi gerçekten, sahiden çürümektedir. Tıpkı "her balık baştan kokar" dedikleri gibi.

Küçük burjuvazi Sovyetler Birliğindeki devrimci düşünceye sahip işçilerin ve köylülerin "yurtçılardan ve asalaklardan temizlenmiş işçi devleti kurmak" amaçlarını da hayali ve gerçekleşemez bir şey sayar.

Sovyet gazetecileri, "evdeki pislikleri" süpürüp sokağa atmakla küçük burjuvalara bol bol yedik "düşünce gıdaları" vermiş oldu. Bu çürümüş artıklarla beslenen küçük burjuva tekrar canlanır, mutlulukla gülümser, kendi soyundan olanlara göz kırpar: "Göreceksiniz bu tutmaz, yine bizim dediğimiz çıkacak."

Sevinmeğe ne hakları var: Evi her türlü pislikle kirlenen, hâlâ da kirlenmeğe devam eden kendileri değil mi? Kibirlenmeğe hakları var: İşçi köylü iktidarının demir bir süpürge ile temizlemeğe çalıştığı pislik, çamur, toz yığını, her şey yüzyıllar boyunca bunların yaratıkları gerçek, küçük burjuva gerçeğidir.

Tanrının inayetine ve "ahiret"te, cennetindeki güzellerine inanmasına, lafta kalan "düşüncesi"ne rağmen, küçük burjuva son derece "maddi"dir. Her şeyden önce, yeryüzündeki refahı ile, ekonomik refahı ile meşguldür. "Çok yemek, pek az çalışmak, pek az düşünmek" ister. Onun için: "İşte bak şeker azaldı, yumurta bulunmuyor, tereyağı ise aslanın ağzında..." diye mırıldanır, söylenir, sizlanır durur.

Bunların 1916'dan beri azaldığını, devrim düşmanı generaller ve küçük burjuvazinin "ideolojik önderleri", Rusya'yı kurtarmak için, emekçi halkı öldürdüğü ve ekonomisini mahvettiği yıllarda bütün bu "gıda maddelerinin" hemen hemen yok olduğunu elbette ki unutmuştur. Örneğin Napoleon'un Moskova seferinin, Kornilof, Denikin, Kolçak, Vrangal tarafından girilen ve özel mülkiyetin türlü "idealistleri"nden ilham alan gemi azya almış daha başka "yurtseverler" tarafından girilen hareket yanında çocuk oyuncağına benzediğini küçük burjuva unutmış gibidir. Yedi yıl süren savaş yüzünden mahvolan ülke ekonomisinin daha geniş çapta ve teknik bakımdan 1914 yılından öncesine oranla da mükemmel şekiller içinde geliştirildiğini küçük burjuva görmek istemez. Alışkın olduğu değerlendirmeler çemberi içinde sıkışmış kalmış olduğundan, kendisini şahsen ilgilendirmeyen her şeye karşı kayıtsızdır, ıslık çalıp: "Eskiden ne çok vardı, şimdi

ne kadar az!" der ve Sovyetler Birliğinde aklı başında insan, işçi ve köylü kitleleri arasından çıkmış kültürlü emekçi sayısının hızla artışına da gözlerini yumar. Tabii, bunun böyle olması işine gelmez, onda düşmanlık duyguları uyandırır.

Rus küçük burjuvasına, bilinmeyen zamanlardan beri akla karşı bir güvensizlik, hatta bir düşmanlık aşılanmıştır. Kilise buna göz kulak olmuş, edebiyat da yardım etmişti. Gogol'un Mektupları'ndan bugüne kadar gelen büyük Rus yazarları arasında, akım yaratıcı gücünü, insanlığı ettiği büyük hizmetleri göz önünde tutarak, değerlendirmiş bir kimseye pek rastlamayız. Leon Tolstoy, Günce'sine 1851 de şunları yazmıştır: "Bilinç insanın başına gelebilecek en büyük beladır." Daha sonra, Arsenyeva'ya yazdığı bir mektupta ise: "Üstün zeka insanı tiksindirir" demişti. Bu düşünce, bu büyük yazarın bütün ahlak felsefesine sızmış, büyük sanat eserleri üzerinde de etkisini göstermiştir. Dostoyevski'nin de akılla hiç başı hoş değildi. Bilinç altının korkunç güçlerini, içgüdüünün güçlerini dahice göstermiştir ama, zararlı da olmamış değildir: Leonid Andreyev'e göre düşünce insanın düşmanıdır; ayrıca, düşüncüyü o bir "şehvet prensibi" heyecanın bir yüzü olarak düşünürdü. Günümüz yazarlarından yetenekli biri ise şöyle demişti:

"Düşünce acı kaynağıdır. Düşüncüyü öldürecek kimsenin anısını insanlık şan ve şerefle anacaktır."

Söylemeğe gerek yok. Yazar, örneğin Andreyev'in yaptığı gibi, kahramanlarına kendi duygularını ve düşüncelerini zorla kabul ettirecek yerde, Stendhal'in, Balzac'ın, Flaubert'in yaptığı gibi, bu duyguların ve düşüncelerin mantıklı gelişmesini objektif bir şekilde gösteriyorsa da, bu kahramanların düşüncelerine, duygularına ve eylemlerine karşılık vermiyor. Söz konusu olan şey filan ya da falan yazar değil, son derece esaslı olan şu olaydır: Burada düşünceye karşı düşmanca bir tutum ifade edilmiştir. Oysa, gerçekten ve son derece devrimci olup, yeni sınıfın azim ve iradesini örgütleyen düşünce yaşamı anlamlı bir eylem olarak, yaratıcı bir çalışma olarak, bütün kültür yaşamını kolektif temeller üstünde yeniden kurmak hedefini güden bir oluşum olarak düşünür. İşte bu oluşumun yanında akla düşman olan bir akım açıkça görünmektedir. Devrim hakkında saygılı bir tavırla, hatta isteyerek yazılmış bir takım kitaplarda, yazarın belki bilmeyerek, elinde olmayarak, aklın oynadığı rolü inkar etmek, aklın "aklı olmayan" ya da "bilinçaltı" karşısındaki güçsüzlüğünü göstermek arzusunda olduğu sık sık görülüyor, anlaşılıyor. Bu iş iyi yapılırsa, öğretici olur. Sanki bu kitapların pek çok kötü yazılsın diye çıkarılmış bir kanun var. Bu kitapları yazarların teknik zaafı yüzünden, bunlarda küçük burjuva düşüncesinin etkisini sezme pek kolaydır. Yazar kitabın bir yerine öyle bir gaz yerleştiriyor ki, etkisinin güçlü olmamasına rağmen, hele gençleri yine de pekala zehirleyebilir.

Devam edecek....

Türkiye'den haberler... Türkiye'den haberler...

SAĞLIK EMEKÇİLERİ
GREVE GİTTİ

Türk Tabipler Birliği ve Sağlık Emekçileri Sendikası üyeleri, özelleştirmeye, talana ve vurguna dayanan AKP iktidarının politikalarına karşı grev yaparak seslerini dile getirdiler. Acil hastalar, yoğun bakım-dakiler ve çocuklar dışındaki hastalara bakmayan ve tam gün çalışmayan sağlık emekçileri, hastalara ve yakınlarına eylemlerinin amaçlarını, herkese parasız, eşit sağlık hizmeti istediklerini anlattılar ve hastaların ve yakınlarının da desteklerini aldılar. Halkın da desteklemesiyle, Sağlık Bakanı'nın sağlık emekçileri ile vatandaşları çatıştırmaya politikası da iflas etmiş oldu.

Sağlık emekçilerinin eylemine, pek çok ilde işçiler ve sendikaları da destek verdi.

Yıgınsal bir katılımı eyleme destek veren birçok sendika, parti ve örgüt, sağlık emekçilerinin eylemine destek belirttiler ve bunun için, onlar da sokağa indiler. İzmir'deki eyleme 2.000 kişilik bir katılım sağlandı. İstanbul'daki eylemde ise, eylemcilerin yürüyüş yapma istekleri polis tarafından engellendi. Eylemlerinde sık sık "Savaşa değil, sağlığa bütçe", "Herkes eşit, ücretsiz sağlık", "Emekçilere değil, çetelere barikat" sloganları atan eylemciler, okudukları bildiri ile de AKP iktidarını uyardılar. Bildiride, AKP'nin gerekli mesajı alması gerektiğini, eylemin sağlık alanındaki sorunları dile getirmek için yapıldığını ancak sorunları dinlemek yerine, tehdit ve suçlamalar aldıkları belirtildi.

Eylem sonrasında TC Başbakanı Tayyip Erdoğan'ın eylemcileri suçlayan ve küçümseyen tavrı ise, sendikalar ve emekçiler tarafından protestolarla karşılandı.

TC'DE SÜBYAN
KOĞUŞUNDA İŞKENCE

Geçen Çarşamba günü, İzmir Buca Cezaevi sübyan koğuşunda yaşanan olaylardan sonra, hükümlü çocukların ağır işkencelere maruz kaldığı öğrenildi. Olayların ardından cezaevine giden avukatların çocuklarla görüşmelerinin engellendiği, çocuklarda ise işkencelerden dolayı çok ağır hasarlar meydana geldiği belirtildi. Çocukların idare tarafından sabah saat 04:00 sularında çırpılıp plak cezaevi avlusuna çıkarıldıkları, burada soğukta uzun süre bekletildikleri, bu sırada da jandarma tarafından cop, sopa ve benzeri sert cisimlerle kıyasıya dövüldükleri de gelen bilgiler arasında. İşkencelerden sonra çocuklardan kimilerinin oturmadığı, yürüyemediği, vücutlarında çürükler, yaralar, kan izleri oluştuğu, işkenceden sonra hücrelere atılan çocukların orada da sabaha kadar belirli aralıklarla gardiyanlar tarafından dövüldükleri belirtildi. Bir çocuğun ise başına aldığı ciddi bir darbeden sonra beyin kanaması riski içinde olmasına rağmen hiçbir tıbbi girişimin yapılmadığı da öğrenildi.

Bu tür olaylar, Türkiye'de artık işkencenin kalktığını, Türkiye'nin demokratik, sosyal bir hukuk devleti olduğunu iddia edenlerin tezlerini bir kez daha çürütüyor. Yıllardan beri halka, devrimcilere, işçilere karşı yürütülen işkencenin bitmediğinin ve sistem değişmedikçe de bitmeyeceğinin bir göstergesi olan bu örnekler karşısında Türkiye kamuoyunun sessiz kalmaması gerektiğini düşünüyoruz.

ÇUKUROVA'DA
İŞÇİ EYLEMİ

Çukurova Tekstil firmasından atılan işçiler, işlerini ve halklarını talep etmek için eyleme gittiler. Fabrika önünde türkülerle, sloganlarla, halaylarla sabahlayan işçiler, polisin psikolojik baskıya yönelik tutumunu da protesto ettiler.

İşçilerin protesto ettiği, sadece polisin tutumu değil. Haklarını arama mücadelesinde kendilerini yalnız bırakan TEKSİF sendikası başkanını da kınayan işçiler, sık sık "İşçiler burada, sendika nerede", "Satılmış sendika" sloganlarını attılar. İşçilerin mücadelelerine haklarını alana kadar devam edecekleri öğrenildi.

DİRENİŞTEKİ
İŞÇİLERİN

ÇADIRLARI YAKILDI

Paşabahçe fabrikasında işten atılan işçilerin direnişi bir buçuk ayı doldururken, eylem alanında kurulmuş olan çadırlara dahi tahammül edemeyen egemenler, çadırları yakıtılar. Jandarmanın gerçekleştirdiği olayda, işçilere çadırlarını kaldırmalarının söylenmesi ve işçilerin de bunu reddetmesi üzerine jandarma çadırları söktü. İşçilerden dağılmalarının istenmesi üzerine, işçiler bunu reddettiler. Jandarma, eylemci işçilerden 100'ünü hırpalayarak

gözüaltına aldı.

CEZAEVLERİNDE
PROFESYONEL
İŞKENCECİ
YETİŞTİRİLİYOR

İnsan Hakları Derneği Adana Şubesi, yaptığı basın açıklamasıyla, Kürkçüler Cezaevi'nde işkenceci yetiştirildiğini teşhir etti. Gözüaltına alınan kişilerin kaba dayanın yanı sıra, insanlık dışı diğer metodlarla da işkenceye maruz bırakıldığını, Kürkçüler cezaevinde sırf işkence yapmak için uzman kişilerin yetiştirildiğini eğitim aldıklarını belirten İHD Adana Şubesi, AKP iktidarını uyardı ve tutukluların sahipsiz olmadıklarını, işkencecilerin ve onların destekçilerinin anaların gözyaşlarıyla boğulacaklarını söyledi.

İZMİR'DE SENDİKALI
İŞÇİ KİYIMI

İzmir Çiğli Organize Sanayi Bölgesi'ndeki bir firmada çalışan 20 işçi, sendikali oldukları gerekçesiyle işten atıldılar. Sendikali işçilere yönelik sürdürülen kıyım politikası ilk değildir. Son da olmayacaktır. Patronların sendikalardan, işçi sınıfından, sınıfın örgütlü mücadelesinden ne kadar çok korktuklarının bir kanıtı olan kıyım politikaları karşısında işçilerin yanlarında olduğumuzu belirtiyoruz.

TÜRKİYE'DE YÖK KARŞITI EYLEMLER

Türkiye, YÖK'ün kuruluş yıldönümü olan 6 Kasım'ı öğrencilerin eylemleri ile geçirdi. Ülkenin dört bir yanında, gerici YÖK kurumu karşıtı öğrencilerin eylemlerinde, yer yer büyük çaplı çatışmalar çıktı.

İstanbul'da yapılan eylemlerde, çeşitli demek, siyasi yapı, klüp öğrencisi öğrenciler, taşıdıkları pankartlar, dövizler ve atıldıkları sloganlarla YÖK'ü protesto ettiler.

"YÖK kalkacak, polis gidecek, üniversiteler bizimle özgürleşecek", "YÖK dağıtılsın, özerk, demokratik üniversite", "Ferman YÖK'ün, üniversiteler bizimdir" sloganlarıyla eyleme geçen öğrenciler, üniversitede diğer öğrencilere de boykot çağrısı yaptı. Polisin gaz bombalarıyla saldırıda bulunduğu öğrenciler de zaman zaman bu saldırılara taş, sopa ve molotof kokteyli ile karşılık verdiler.

Basın açıklamalarında üniversitelerin sermaye tarafından özelleştirilmek istendiğine, sermayenin bilimi meta olarak gördüğüne, yeni YÖK tasarısının da eskisinden bir farkının olmadığına ve sermayenin çıkarlarını koruduğuna değinen öğrenciler, YÖK'ün dağıtılmasını, soruşturmaların geri alınmasını ve disiplin cezalarının da iptalini istediklerini belirttiler.

YÖK'ün kuruluş yıldönümünde olayların doruk noktasına ulaştığı yer ise Ankara'ydı. Çeşitli yapılardan yaklaşık 900 öğrencinin gerçekleştirdiği eylemde, eylemciler ile polis arasında büyük çatışmalar çıktı. Kitlenin Kızılay Meydanı'nda toplanmasını önlemek için önceden barikat kuran polis, buna

rağmen toplanan kitleye gaz bombaları, coplar ve eğitimli köpeklerle saldırdı. Polis panzerlerinden sıkılan sulara, gaz bombalarına saatlerce direnen öğrenciler, dağılmaların önüne geçerek tekrar çatışmaya devam ettiler. Öğrenciler, polisle çatışmalarında bayraklarının sopalarını ve kaldırım taşlarını kullandılar. Çatışmada polisin attığı gaz bombalarında birçok esnaf, gazeteci ve sivil insan etkilendi. Öğrencilere destek ise, derhanelerde bulunan öğrencilerden geldi.

Çatışmaların ardından tekrar toplanan kitle, Türk Eğitim Derneği önünde toplanarak basın açıklaması okudu. Açıklamada, yeni YÖK yasa tasarısının da eskisinden bir farkının olmadığına, bunları protesto etmek için gençliğin bir kez daha alanları zaptettiğine, emperyalist barbarlığa karşı da öğrenci gençliğin mücadelesinin süreceğine değinildi.

YÖK karşıtı eylemler Türkiye'nin dört bir tarafında da gerçekleştirildi. Maraş'ta yapılan eylemde halk tarafından da destek gören öğrencilerin sloganlı ve alkışlı eylemin jandarma saldırdı.

Dersim'de yapılan eylemde de olaylar vardı. 2.000 kişilik grubun gerçekleştirdiği eyleme saldıran çevik kuvvet ekipleri panzerlerle ve ekipleriyle öğrencileri yaraladı. Çıkan çatışmada bir polis minibüsünü parçalayan gençlerden ikisi ve on parti yöneticisi, işkenceci polisler tarafından gözüaltına alındı.

Kavgamız
ykavgamiz@yahoo.com Yusuf ALKİM

Kıbrıs'ta Taraf Yaratmak

"Uzaktan gazel okumak", birisinin ya da birilerinin hakim olmadıkları bir konuda "ahkam kesmesi" halinde kullanılan bir deyimdir.

Son iki aydır aylık olarak çıkmaya başlayan bir siyasi gazete var.

Adı "Sosyalist Kıbrıs".

Bu gazete içerik, sayfa düzeni ve siyasi çizgi olarak Kıbrıs dışından, Türkiye'deki bir siyasi çizgi tarafından yayınlanmakta olduğunu belli ediyor.

Bu siyasi çizgi TKP çizgisidir.

Ama bu TKP bizim TKP değil, Türkiye Komünist Partisi olan TKPdir.

Bu siyasi çizgi ile tüm diğer sosyalist siyasetlerle olduğu gibi KSG-KSP'nin daha önce bazı ilişki kurma ve geliştirme girişimleri olmuştur.

Ama bir türlü bunu başaramamıştık, daha doğrusu birbirimizin siyasetini anlamakta güçlük çekmiştik.

Peki bu siyaset bu gazeteyi çıkartarak ne diyor.

Dedikleri gayet basit aslında;

"Halkların eşit, özgür, kardeşçe yaşayacağı birleşik Kıbrıs için yeni bir 'taraf' şart. Bu taraf Rum ve Türk emekçilerini kucaklayacak kadar geniş, AB emperyalizmini bir kenara fırlatacak kadar da keskindir".

Ve devamında Kıbrıs'ta sadece Denktaşçı ve AB'cilerin olduğu, bu iki kesimin birbirinden farkı olmadığı ve yeni "taraf"ın kendilerinin yaratacakları "sosyalistler" olduğunu anlatmakta.

Kıbrıs güncelinden ve toplumsal durumundan haberdar olmayanlar,

Kıbrıs'taki sosyalistlerin uzun yıllardan beri yaptığı dayanışma çağrılarını kulak tıkayanlar,

Dahası bu çağrılara Yunanistan Komünist Partisi ve AKEL ile birlikte hareket edip doruk anlaşmalarına dayanan bir çözümü destekleyenler,

Şimdi çıkmışlar 4-5 ayda 4-5 sayı gazete çıkararak Kıbrıs halkının AB yönündeki taleplerini değiştirebileceklerini ve onları sosyalizm mücadelesine çekebileceklerini öne sürmektedirler.

Daha Denktaş ile barış yanlıları arasındaki farkı bile anlayamayan ve her ikisinin de aynı kapiya çıktığını savunanlar, Kıbrıs'ta çözüm yanlılarının "seçimleri" kazanması durumunda Türk emperyalistlerinin ve statükonun içine düşeceği durumu anlayamayanlar,

Uzaktan gazel okuyarak Kıbrıs'ta "taraf" yaratmaya çalışmakta.

Varsın çalışsınlar. Sosyalist mücadeleye kazandıracakları her birey Kıbrıs'ın sosyalist kuruluşuna bir katkı olacaktır.

Yeter ki bu kişileri Kıbrıs'taki mücadeleden kopartıp Türkiye'ye çekmekten vazgeçsinler. Ve şunu da unutmasınlar;

Kıbrıs'ta üçüncü taraf yoktur. Kıbrıslı sosyalistler barış ve çözüm tarafında yer alırlarken hiçbir zaman işçi sınıfının çıkarlarını ve sosyalizm mücadelesini unutmuyorlar. Kıbrıs'taki eylemlerini ve çalışmalarını bu mücadelenin gerekleri üzerine inşa ederler.

Belli ki TKP'li yoldaşlar Kıbrıs'taki pratik kitle hareketini bilmeden "dışardan gazel okuyorlar".

Kıbrıslı sosyalistler neyi ne zaman savunacaklarını yaşayarak öğreniyor. Locadan seyrederek değil.

Kıbrıslı sosyalistler kendini "anavatan" gören sosyalistlerden Kıbrıs'ta sınıf savaşımı için ortaya konan tezlerin kritik analizini ve "anavatan" mentalitesinden hala daha kurtulamayan ve yuvarlak söylemlerle siyaset yapanların pratik önerilerini yoldaşça yapmalarını talep etmektedir.

Oysa uzaktan gazel okuyanlar ise kendilerini hala daha "ana" sanmaktadır. Ve bize "taraf" yaratmaya çalışmaktadır.

Ne diyelim kolay gelsin.

BDH GAZİVEREN'DE

BDH Güzelyurt milletvekili adayları, Gaziveren'i ziyaret etti. Heyet adına konuşan BDH Koordinatörlerinden, milletvekili adayı Mehmet Süleymanoğlu, Kıbrıs Türkü'nün istenci ile kurulan BDH'nın yine halkın desteği ile yoluna devam ettiğini, statükonun tüm çabalarına rağmen, BDH'nın 14 Aralık referandumundan zaferle çıkacağını,

belirtti. " Sn. Denktaş ve yarattığı rejim, halkı yokluğa, yoksulluğa ve göçe itmiştir. Halkımız da bu rejimi ve yandaşlarını tarihin çöplüğüne atacaktır" diyerek sözlerine devam eden Süleymanoğlu, halk iradesi karşısında hiçbir gücün duramayacağını kaydetti.

BDH, KALKANLI KÖYÜNÜ ZİYARET ETTİ

BDH Koordinatörleri Mehmet Süleymanoğlu, İzzet İzcan ile milletvekili adayları Meltem Samani, Tahsin Mertekçi, Sami Dayıoğlu, Hasan Kasapoğlu, Mustafa Üstün Köroğlu ve İbrahim Koreli'nin Kalkanlı köyüne düzenlediği ziyarette konuşan Mehmet Süleymanoğlu, statükonun hukuk dışı uygulamalarının kendilerini kurtarmayacağını, çocuklarımızı Kuzey Kıbrıs'taki baskıcı rejime kurban vermeyeceklerini kaydetti.

BDH Koordinatörü Süleymanoğlu; "BDH Genel başkanı Akıncı'nın İspanya'daki söylemine ve ülkemizdeki Kıbrıs Türkü'nün iradesine herkes saygılı olmalıdır, ilgili tüm kesimlerin saygılı olması gereklidir" diyerek bu yöndeki mücadelenin kararlılıkla sürdürüleceğini vurguladı.

BDH YAYLA GEZİSİ

BDH Güzelyurt İlçe Yönetim Kurulu ve milletvekili adayları 10 Kasım 2003 tarihinde saat 19.00'da seçim propagandası çalışmaları çerçevesinde Yayla köyünü ziyaret ettiler.

Ziyarete milletvekili adayları Hasan Kasapoğlu, Üstün Köroğlu, Sami Dayıoğlu, Meltem Samani, Tahsin Mertekçi, İbrahim Koreli ve Mehmet Süleymanoğlu katıldı. Yayla köyü sakinlerinden 30-40 kişinin katıldığı propaganda toplantısında açış konuşmasını Mehmet Süleymanoğlu yaptı. M. Süleymanoğlu konuşmasında BDH'nın üç parti, sendikalar, sivil toplum örgütleri ve aydınlar, akademisyenler gibi bireylerden meydana gelen oluşumunu açıkladı ve halkın mitinglerde taleplerine bir yanıt olarak oluştuğunu anlattı. 14 Aralık seçimlerin olağan milletvekili seçimleri olmadığını, bir referandum niteliğinde olduğunu vurguladı. Halen varolan statükonun yalana, talana, hırsızlığa, ganimete, yolsuzluğa dayandığını ve bu düzenin değişmesi gerektiğini anlattı. Bu düzenin Kıbrıs'ta var olan çözümsüzlük ortamından kay-

naklandığını, halkın artık bireysel çıkarlar peşinde olmadığını, geleceğini talep ettiğini, toplumun geleceğini düşündüğünü ve bu nedenle tüm çözüm, barış ve değişim yanlısı halkın birlikte çözümden yana partilere destek vererek bu değişimin Annan Planı çerçevesinde bir anlaşma imzalamak suretiyle sağlanacağını anlattı. Bu değişim gerçekleşmediği takdirde, insan hayatına zerre kadar değer vermeyen bugünkü statükocuların toplumun tükenmesine neden olacaklarını söyledi. M. Süleymanoğlu, Yayla sakinlerinden Annan Planı temelinde bir çözümüm imzalanması için gereken desteğin BDH'ya verilmesi BDH'nın bu seçimlerde iktidar partisi olarak çıkması için destek talep etti.

Daha sonra söz alan Meltem Samani, tarihsel gelişim içerisinde Kıbrıslı Türklerin özgürlük mücadelesini anlattı ve bu mücadeleyi vere bu halka bugün statükocular tarafından vatan hainliği, satılmışlık gibi sıfatların yakıştırıldığını anlattı. Yolsuzluklarla, hırsızlıklarla, yağmayla devletin çürüyüp çökmesini

sağlayan statükocu kesimin bugün sözde milliyetçilik söylemleriyle devleti korumaya soyunduğunu anlattı.

Yayla sakinlerinin Annan planı çerçevesinde sorduğu soruların tartışılmasının ardından toplantı sona erdi.

Mehmet Süleymanoğlu'ndan:

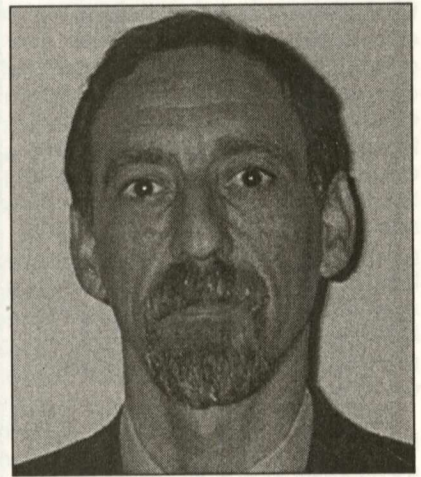
"Evimizin efendisi olmak istiyoruz"

10 Kasım sabahı Doğan Harman'ın Sim FM radyosundaki programına konuk konuşmacı olarak katılan BDH koordinatörü, milletvekili adayı Mehmet Süleymanoğlu Kıbrıs halkının Kıbrıs'ta egemen olmak istediğini vurguladı.

Bu dönemin ben değil biz dönemi olduğunu da altını çizildiği konuşmada barış güçlerinin birlikte hareket ederek mitingler için hazırlık yapmaları gerektiği de açıklandı.

Süleymanoğlu "seçimlerden sonra barış güçlerinin kazanmasından sonra rejimi elinde tutan güçlerin iktidarı devretmek istemeyecektir. Bunun için halk uyanık olması gerekmektedir" diyen Süleymanoğlu Kıbrıs Türk halkının Türkiye AB ilişkilerinde "rehine" olarak tutulduğunu ve bunun kabul edilemez olduğunu bir kere daha vurguladı.

Gençliğe de seslenen programda "gençlik dinamik olarak görev yüklenmelidir" dendi.

Kıbrıs'ta
Sosyalist
GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik / Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 22 70 681

Baskı: Toplumcu Ltd.

Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik-Lefkoşa Tel:227 48 72

web: www.st-cyprus.co.uk

e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk